

د مالک عیسیٰ مسیح په حقله د حضرت مرقوس زیرے

پېژندگلو

د حضرت مرقوس زیرے په انجیل کښې دوهم کتاب دے او په دې کښې د حضرت عیسیٰ علیه السلام ژوند، د هغه خدمت او چې زمونږ دپاره یې څه کړی دی هغه درج دی. د حضرت مرقوس د انجیل د ټولو نه لوی مقصد او د دې کتاب د متن موضوع دا ده چې د حضرت عیسیٰ مسیح پیروی او د هغه عام بلنه خلقو ته پیش کړی او د هغې دفاع وکړی، حضرت مرقوس د دې عام بلنې او پیروی نه د حضرت عیسیٰ په تعلیماتو سره په ټینګه ملاتړ کوی. حضرت مرقوس رسول فرمائی چې د حضرت عیسیٰ سره تعلق او شراکت د یو ایماندار یا مرید په ژوند کښې د زړه آواز دے او په دې تعلق کښې په هغه باور کول ضروری دی، د هغه سره د تعلق په وجه خلقو ته د هغه په حقله اقرار کول دی، او د هغه خوی خصلت په خپل ځان کښې راوستل دی، د هغه د تعلیماتو نه ځان خبرول دی، او د خپل ځان اصلاح کول دی. د حضرت عیسیٰ د تابعداری او د شاګردی مقصد دا دے چې خپل ځان هغه سختو الزامونو او نفرتونو ته تیار کړو کومو سره چې هغه په خپله مخامخ شوې وو. د حضرت مرقوس زیرے په دې خبره زور اچوی چې حضرت عیسیٰ هم مسیح دے او د خدای پاک زوی دے. په دې خبره پوهېدل ضروری دی چې د دې مطلب دا نه دے چې حضرت عیسیٰ مسیح د خدای پاک جسمانی زوی دے، بلکې هغه یې روحانی زوی دے. لکه څنګه چې حضرت عیسیٰ مسیح په خپله وفرمائیل، ”زمونږ مالک خدای پاک واحد ذات دے“ (مرقوس ۱۲: ۲۹). په دې زېری کښې حضرت عیسیٰ مسیح د خدای پاک د

بادشاهی اعلان کوی، بیمارانو له شفا ورکوی، او د گناهگارانو دپاره خپل ژوند په فدیة کبني ورکوی. پېر ایمانداران د حضرت عیسیٰ مسیح د شفا ورکولو د نمونی پیروی کوی چې د ضرورت مندو خلقو خدمت وکړی. د حضرت عیسیٰ مسیح نه علاوه، حضرت مرقوس خلق په دربو پلو تقسیم کړی دی: شاگردان، گڼه، او مذهبی مشران، په دې کبني څوک هم په حضرت عیسیٰ مسیح پوهه نه شو. کله چې وخت راغلو چې حضرت عیسیٰ مسیح سولی له لار شی، نو مذهبی مشرانو گرفتار کړو، شاگردانو پرېښودو، او گڼې ورپورې توقې وکړې. خو چې کله هغه په سولی مړ شو او هغه بیا راژوندی شو نو خلقو هغه وپېژندو چې په رښتیا سره هغه څوک وو. ستاسو د حفظ کولو دپاره ۱۰:۴۵ آیت ”ابن آدم د دې دپاره رانه غلو چې د هغه خدمت دې وکړی شی خو د دې دپاره راغلو چې د نورو خدمت وکړی او خپل ژوند د پېرو دپاره فدیة کړی.“

د حضرت یحییٰ بیتسمه ورکونکی بیان

۱) دا د خدای پاک د زوی د عیسیٰ مسیح د زیری شروع ده، ۲) لکه څنگه چې یسعیاہ نبی لیکلی دی چې، ”گوره، زه خپل پیغمبر ستا نه وړاندې لېرم چې ستا مخې ته لاره تیاره کړی. ۳) په بیابان کښې د نعرې وهونکی آواز دے چې د مالک خدای لاره جوړه کړی او د هغه لارې نېغې کړی.“ ۴) او دغه شان په بیابان کښې بیتسمه ورکونکې یحییٰ راغے او دا بیان یې کولو چې، ”توبه گار شی او بیتسمه واخلي او ستاسو گناهونه به معاف شی.“ ۵) او د یهودیه د ټول ملک او د یروشلم اوسېدونکی هغه له بهر راووتل، هغه هغوی له د خپلو گناهونو په اقرار کولو سره د اردن د سیند په اوبو بیتسمه ورکړه. ۶) د یحییٰ جامې د اوبس د وړې وې او د څرمنې پټې یې د ملا نه تړلې وه او ملخان او ځنگلی شات یې خوراک وو. ۷) هغه به دا اعلان کولو چې، ”زما نه پس به هغه څوک راځي چې زما نه پېر زورور دے. زه د دې جوگه هم نه یم چې ټیټ شم او د هغه د پېزار تسمې پرانیزم. ۸) ما خو په اوبو ستاسو بیتسمه وکړه خو هغه به تاسو له په روح القدس بیتسمه درکوی.“

د حضرت عیسیٰ بیتسمه او آزمېښت

۹) هم په هغه ورځو کښې داسې وشول چې د گلیل د ناصرت نه عیسیٰ راغلو او د اردن د سیند په اوبو کښې یې د یحییٰ نه بیتسمه واخسته. ۱۰) څه وخت چې هغه د اوبو نه بهر راووتو نو هغه آسمانونه پرانستی ولیدل او روح القدس د کونترې په شکل کښې په هغه رانازل شو. ۱۱) او د آسمان نه یو آواز راغلو چې، ”ته زما محبوب زوی یې، ستا نه زه راضی یم.“ ۱۲) سمدستی روح القدس هغه بیابان ته په تلو مجبور کړو. ۱۳) او هلته کښې هغه تر څلوېښتو ورځو پورې د ابلیس په لمسون کښې و آزمایله شو. هغه د ځنگلی ځناورو سره وو او فرېښتې د هغه په خدمت کښې حاضرې شوې.

د حضرت عیسیٰ د څلورو ماهیګرو رابلل

١٤) نو هرکله چې یحییٰ گرفتار شو نو عیسیٰ ګلیل ته راغلو او د خدای پاک د زبیری بیان یې کولو چې، ١٥) ”وخت پوره شو، د خدای پاک بادشاهی ستاسو مینځ ته راغلي ده. توبه ګار شی او په زبیری ایمان راوړئ.“ ١٦) کله چې عیسیٰ د ګلیل دریا په غاړه ګرځېدو نو هغه دوه وروڼه ولیدل چې شمعون او د هغه ورور اندریاس وو. هغوی په دریا کېنې جال اچولو ځکه چې هغوی ماهیګر وو. ١٧) عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل چې، ”ما پسې راځئ او زه به تاسو نه آدمګیر جوړ کړم.“ ١٨) او هغوی سمدستی خپل جالونه پرېښودل او په هغه پسې روان شول. ١٩) کله چې عیسیٰ د دې ځای نه لر وړاندې لاړو نو هغه یعقوب د زبیدی زوی، او د هغه ورور یوحنا ولیدل، چې په خپله کشتی کېنې ناست وو او جالونه یې مرمت کول. ٢٠) نو سمدستی هغه هغوی رابلل، او هغوی خپل پلار زبیدی د مزدورانو سره په کشتی کېنې پرېښودو او په هغه پسې روان شول.

پیریانو نیولې سرې

٢١) بیا دوی د کفرنحوم ښار یې ته لاړل نو کله چې د سبت ورځ راغله، عیسیٰ عبادتخانی ته ننوتو او هلته یې تعلیم شروع کړو. ٢٢) نو خلق د هغه په تعلیم حق حېران شول. ځکه چې هغه د هغوی د شرعې عالمانو په شان نه، خو په پوره اختیار سره یې تعلیم ورکولو. ٢٣) نو بیا په دغه وخت کېنې په عبادتخانه کېنې یو سرې وو چې پیری نیولې وو. ناګهانه هغه چغې کړې، ٢٤) ”ته زمونږ نه څه غواړې اے عیسیٰ ناصری؟ ته راغلي چې مونږ هلاک کړې څه؟ زه دې پېژنم چې ته څوک یې، ته د خدای پاک قدوس یې.“ ٢٥) عیسیٰ هغه ورتلو او ورته یې وفرمائیل چې، ”چپ شه او د ده نه راوځه.“ ٢٦) او پیری هغه سرې ډېر ولږزولو او په چغه ترې راووتلو. ٢٧) هغوی ټول حق حېران شول او د یو بل نه یې تپوس وکړو چې، ”دا لا څه دی؟ دا خو د اختیار سره یو نوې تعلیم دے. تر دې چې

پیریانو ته حُکم کوی، او هغوی یې هم منی. (۲۸) نو پېر زر په ټول گلیل کښې هغه مشهور شو.

د پېرو خلقو جوړول

(۲۹) د عبادتخانی نه په راوتو هغوی نېغ د شمعون او اندریاس کره لارل او یعقوب او یوحنا هم ورسره ملگری و. (۳۰) د شمعون خوابښې تېې نیولې وه، او په کټ کښې پرته وه. هغوی بیا د هغې د بیماری حال ورته وویل. (۳۱) عیسی ورغلو او د هغې لاس یې ونيولو او په پښو یې ودروله او تبه یې لاره او هغه د هغوی په خدمت کولو شروع شوه. (۳۲) هغه ماښام د نمر د پرېوتو نه پس هغوی عیسی له ټول بیماران او پیریانو نیولی خلق راوستل. (۳۳) او ټوله ښاریه د هغه د کور مخې ته راټوله شوله. (۳۴) عیسی پېر بیماران روغ کړل چې په مختلفو بیماریانو آخته و او پېر پیریان یې وشړل. هغه پیریان د خبرو نه منع کړل ځکه چې هغوی ته پته وه چې دا څوک دی.

په گلیل کښې گرځېدل او بیان کول

(۳۵) سحر وختی د نمر ختو نه وړاندې عیسی پاڅېدو او بهر لاړو. هغه ځان له یو خوشی بیابان ته لاړو او هلته یې دُعا کوله. (۳۶) خو شمعون او د هغه ملگرو یې تلاش کولو چې وې مومی، (۳۷) او کله چې یې وموندلو نو ورته یې وویل چې، ”ټول خلق ستا په تلاش کښې دی.“ (۳۸) هغه جواب ورکړو چې، ”راځئ چې نزدې ښارونو ته لاړ شو چې زه هلته هم خپل بیان وکړم ځکه چې زه په هم دې غرض راوتلې یم.“ (۳۹) نو هغه په ټول گلیل کښې گرځېدو، د هغوی په عبادتخانو کښې یې بیان کولو او پیریان یې شړل.

د یو جذامی پاکول

٤٠ عیسیٰ له یو جذامی راغلو، مینت زاری یې ورته وکړل او ورته په سجده پرېوتو، عیسیٰ ته یې ووئیل چې، ”که تۀ وغواړې نو ما روغولې شې.“ ٤١ د عیسیٰ زړۀ په هغه وسوزېدلو، خپل لاس یې وراوړد کړو، او د هغه سره یې ولگولو او ورته یې فرمائیل چې، ”آو، زۀ غواړم. پاک شه.“ ٤٢ نو سمدستی د هغه نه جذام ختم شو او هغه پاک شو. ٤٣ بیا عیسیٰ هغه د دې سخت حکم سره رخصت کړو، ٤٤ ”گوره چې هیچا ته د دې په حقله څۀ ونۀ وائې. لار شه، خپل ځان امام ته وېنایه او کومه شکرانه چې موسیٰ مقرره کړې ده هغه ورکړه. دا به ستا د روغولو گواهی شی.“ ٤٥ خو هغه سرې بهر لارو او د دې قیصې نه یې ټول خلق خبر کړل. دا خبره یې تر لرې لرې خوره کړله تر دې چې عیسیٰ به یو ښار ته هم په ښکاره نۀ شو تلې او بهر به په خوشو ځایونو کښې پاتې کېدو. خو بیا به هم خلق د هر لوری نه هغه له راتلل.

د یو شل سرې روغول

٢ ١ کله چې عیسیٰ یو څو ورځې وروستو کفرنحوم ته واپس شو نو خلقو ته دا پته ولگېده چې هغه په کور کښې دے. ٢ او دومره ډېر خلق ورته راټول شول چې د دروازې نه بهر هم نۀ ځائېدل. او څۀ وخت چې هغه هغوی ته کلام بیانولو، ٣ نو څلورو کسانو یو شل سرې راوچت کړې وو او هغه له یې په پوزی کښې راوړو. ٤ خو د گڼې له کبله یې هغه ته نزدې نۀ کړې شو، نو هغوی د کوټې چت په هغه ځای کښې سورې کړو چرته چې عیسیٰ وو او په هغه سورې کښې یې هغه شل سرې په بستره کښې د هغه مخې ته وربښکته کړو. ٥ کله چې عیسیٰ د هغوی دا ایمان ولیدو نو هغه شل سرې ته یې وفرمائیل، ”زما زویه، ستا گناهونه معاف شول.“ ٦ خو هلته په دغه موقع یو څو د شرعي عالمان ناست ؤو، هغوی د ځان سره ووئیل چې، ٧ ”دا سرې داسې خبرې ولې کوی؟ دا خو

کُفر دے. د خُدائ پاک نه علاوه هم لا څوک د چا گناهونه بخښلے شی څه؟“

۸) سمدستی عیسیٰ پوهه شو چې دوی په زړه کښې څه سوچ کوی نو هغوی ته یې وفرمائیل چې، ”تاسو په خپلو زړونو کښې داسې سوالونه ولې راوړئ؟“ ۹) آیا دا آسانه خبره ده چې زه دې شل کس ته ووايم چې گناهونه دې معاف شو، او که دا ووايم چې پاڅه خپله بستره دې واخله او وگرځه؟ ۱۰) خو دا ځکه چې تاسو په دې پوهه شی چې ابن آدم سره په دنیا کښې د گناهونو د بخښلو اختیار هم شته، نو هغه شل سړی ته یې وفرمائیل چې، ”زه تا ته وایم چې، پاڅه، خپله بستره دې واخله او کور ته ځه.“ ۱۱) او هغه پاڅېدو، سمدستی یې خپله بستره واخسته او د ټولو په مخکښې روان شو. دغه شان هغوی ټول حیران پاتې شول او د خُدائ پاک ثناء یې ووئيله. هغوی ووئیل چې، ”داسې کار خو مونږ چرې هم نه وو لیدلے.“

د محصولچي دعوت

۱۳) عیسیٰ یو ځل بیا د دریاب غاړې ته لاړو، گڼ خلق ورله راغلل او هغه هلته ورته تعلیم ورکړو. ۱۴) څنگه چې هغه له دې ځایه لاړو هغه د حلفی زوی لیوی د محصُول په کُرسی ناست ولیدو او هغه ته یې وفرمائیل چې، ”ما پسې راځه.“ لیوی پاڅېدو او په هغه پسې روان شو. ۱۵) نو څه وخت وروستو چې عیسیٰ د لیوی په کور کښې روتی ته کښېناستو، پېر محصولچیان، گناهگاران او د هغه مریدان ورسره یو ځای روتی ته ناست وو، ځکه چې پېرو خلقو هغه منلو. ۱۶) ځینو فریسیانو، څوک چې د شرعی عالمان وو چې دا ولیدل چې هغه د محصولچیانو او گناهگارانو په دې ډله کښې روتی ته ناست دے، نو د هغه مریدانو ته یې ووئیل چې، ”هغه ولې د محصولچیانو او گناهگارو سره یو ځای روتی خوری؟“ ۱۷) چې عیسیٰ دا خبره واورېدله نو دوی ته یې وفرمائیل چې، ”روغو خلقو ته د طبیب حاجت نه وی خو بیمارانو ته یې وی. زه د دې دپاره نه یم راغله چې صادقانو له دعوت ورکړم بلکې گناهگارانو له.“

د روژې په باب کښې تپوس کول

١٨) يو ځلې چې د يحيى د مريدانو او د فريسيانو روژه وه نو ځينې خلق ورله راغلل او وې وئيل چې، ”څه وجه ده چې د يحيى مريدان او د فريسيانو مريدان خو روژه نيسي، ولې ستا مريدان يې نه نيسي؟“ (١٩) عيسى هغوى ته وفرمائيل، ”کله چې د واده زلمې د جنجيانو سره وي نو هغوى روژه نيولې شي څه؟ ترڅو پورې چې د واده زلمې د دوى سره وي نو دوى به روژه نه نيسي. (٢٠) يو وخت به راشي چې د واده زلمې به د دوى نه جدا کړې شي او په هغه ورځ به دوى روژه نيسي. (٢١) هيڅوک هم نوې پيوند په زړه چوغه باندې نه لگوى، او که څوک داسې کوى نو دا پيوند به چوغه نوره هم وشلوى او نور لوى سورې به په کښې جوړ شي. (٢٢) هيڅوک هم نوى مې په زړو مشکونو کښې نه اچوى، گڼې نو مې به مشکونه وشلوى، مې او مشکونه دواړه به ضائع شي. خو هر څوک نوى مې په نوو مشکونو کښې اچوى.“

د سبت په ورځ وږى شوکول

٢٣) د يو سبت په ورځ عيسى د فصل په پټو تېرېدو نو په تلو تلو کښې د هغه مريدانو وږى راوشوکول. (٢٤) فريسيانو هغه ته ووييل چې، ”وگوره، کوم کار چې د سبت په ورځ ناروا وي، دوى ولې هغه کوى؟“ (٢٥) هغه ورته جواب ورکړو چې، ”تاسو چرې دا نه دى لوستلى کله چې داؤد او د هغه دوستان اوږى شوى ؤو او د خوراک دپاره هيڅ ورسره نه ؤو نو څه يې وکړل؟“ (٢٦) هغه د خدائ پاک کور ته ننوتو کله چې ابیاتار مشر امام وو او پېش کړې شوې روتې يې وخوړه اگر چې هغه په دې او د دې په ملگرو ناروا وه او صرف امامانو ته روا وه. او هغه څه خپلو دوستانو ته هم ورکړه. (٢٧) عيسى ورته دا هم وفرمائيل چې، ”سبت د بنى آدم دپاره جوړ شوى دى، نه چې بنى آدم د سبت دپاره. (٢٨) ځکه ابن آدم د سبت د ورځې هم مالک دى.“

د اوچ لاسی سړی روغول

۳ (۱) عیسی دوباره عبادتخانی ته ننوتو نو هلته یو داسې سړی وو چې لاس یې اوچ شوی وو. (۲) او هغوی دې ته کتل چې عیسی به د سبت په ورځ هغه روغ کړی او کۀ نه، ځکه چې هغوی به د هغه خلاف الزام لگولو ته تیار ناست وو. (۳) هغه اوچ لاسی سړی ته وفرمائیل چې، ”راشه، په مینځ کبني ودرېږه.“ (۴) بیا یې هغوی ته وفرمائیل چې، ”ولې د سبت په ورځ نېکی کول روا دی کۀ بد کول، د چا بچ کول روا دی کۀ وژل؟“ خو هغوی چپ پاتې شول. (۵) د دوی د سختو زړونو په وجه هغه په غصه او افسوس ټولو ته وکتل او هغه سړی ته یې وفرمائیل چې، ”خپل لاس اوږد کړه.“ هغه لاس اوږد کړو او لاس یې روغ رمت شو. (۶) خو فریسیان د عبادتخانی نه بهر ووتل، نو سمدستی یې د هیرودیاس قبیلې سره د عیسی د وژلو په منصوبه شروع وکړه.

د دریاب په غاړه گڼ خلق

(۷) عیسی د خپلو مریدانو سره د دریاب غاړې ته لاړو نو لویه گڼه د ټول گلیل او یهودیه نه ورپسې روانه وه (۸) چې د یروشلم، ادومیه او د اردن پورې غاړې، د صور او صیدا د خوا او شا نه د هغه لیدو له راغلل ځکه چې هغوی دا اورېدلی وو چې هغه عجیبه کارونه کوی. (۹) نو هغه خپلو مریدانو ته وفرمائیل چې، ”ما دپاره یوه کشتی تیاره ساتئ چې گڼه مې چڼی نه کړی.“ (۱۰) ځکه چې هغه دومره پېر بیماران روغ کړی وو چې ټولو بیمارانو دا زور کولو چې ده له لاس وروړی. (۱۱) او هرکله به چې پیریانو دے ولیدلو نو د هغه په وړاندې به راغورزېدل او چغې به یې کړې چې، ”ته د خدای پاک زوی یې.“ (۱۲) خو هغه به ورته په سختو وفرمائیل چې، ”ما به نه ښکاره کوئ.“

د حضرت عیسیٰ دولس مریدان

۱۳) بیا عیسیٰ یو غر ته لاړو او هغه بیا هغه کسان راوغوښتل کوم چې هغه خوښ کړی وُو او هغوی ورله راغلل. ۱۴) هغه دولس کسان رسولان مقرر کړل، څوک چې به د هغه سره وی او د پیغام ورکولو دپاره به بهر لېږلې شی، ۱۵) او د پیریانو شړلو اختیار به هم ورسره وی. ۱۶) نو هغه دولس کسان مقرر کړل چې د هغوی نومونه دا دی، شمعون چې پطروس نوم یې پرې کېښودو، ۱۷) بیا د زبدي په زامنو یعقوب او د هغه په ورور یوحنا یې بونرگس یعنې د تندر زامن نوم کېښودو، ۱۸) او اندریاس، فیلیپوس او برتلمای، متی، توما او د حلفی زوی یعقوب، تدي او شمعون ننگیالې، ۱۹) او په دوی کېنې یهوداه اسکرپوتی چا چې په دۀ جاسوسی وکړه هم وو.

حضرت عیسیٰ او بعزبول

۲۰) نو عیسیٰ یو کور ته ننوتو او بیا دومره خلق پرې راټول شول چې دوی روتی هم نه شوه خوړلې. ۲۱) هر کله چې د هغه خاندان دا واورېدل نو هغوی لاړل چې د هغه مخه ونیسی ځکه چې خلقو وئیل چې، ”هغه په خود کېنې نه دے.“ ۲۲) هغه د شرعی عالمان څوک چې د یروشلم نه راغلی وُو، هغوی هم وئیل چې، ”دے بعزبول نیولے دے،“ او ”دے د پیریانو د سردار په مدد پیریان شړی.“ ۲۳) نو عیسیٰ بیا هغوی راوغوښتل او په مثالونو کېنې یې ورته وفرمائیل چې، ”شېطان څنگه شېطان شړلے شی؟“ ۲۴) کۀ یوه بادشاهی په خپلو کېنې وویشلے شی نو هغه بادشاهی پاتې کېدے نه شی. ۲۵) کۀ په یو کور کېنې بې اتفاقی راشی نو هغه کور هم هیڅکله پاتې کېدے نه شی. ۲۶) او کۀ چرې اېلیس د خپل ځان خلاف شی نو هغه به هم بې اتفاقه شی نو هغه بیا پاتې کېدے نه شی او د هغه انجام راورسېدو. ۲۷) خو بیا څنگه یو سرے د یو زورور سرې په کور ورتلے شی او د هغه مال حال لوټ کولے شی؟ ترڅو چې اول هغه دا زورور سرے

ترلے نۀ وی د هغه کور نۀ شی لوټ کولے. (۲۸) زۀ تاسو ته رښتیا وایم چې یو ه گناه او یو کفر هم داسې نشته چې هغه بڅبلے نۀ شی، (۲۹) خو هر څوک چې په روح القدس باندې کفر وائی هغه به هیڅکله هم معافی ونۀ مومی او هغه به د تل عمری گناه مجرم وی. (۳۰) عیسی دا ځکه وفرمائیل چې هغوی وئیل چې، ”دے پیریانو نیولے دے.“

د حضرت عیسی رښتینے رښته دار

(۳۱) بیا د عیسی مور او وروڼه راغلل او بهر ولاړ ؤو او د هغه د رابللو دپاره یې څوک ورولبړل. (۳۲) گڼ خلق ترې چاپېره ناست ؤو او هغوی ورته وئیل چې، ”ستا مور او وروڼه بهر ولاړ دی، هغوی تا سره ملاوبدل غواړی.“ (۳۳) هغه جواب ورکړو، ”زما مور او زما وروڼه څوک دی؟“ (۳۴) او هغه گېرچاپېره ناستو خلقو ته یې وکتل او وې فرمائیل چې، ”زما مور او وروڼه دا دی. (۳۵) څوک چې د خدای پاک رضا کوی، هغه زما ورور خور او مور ده.“

د زمیندار مثال

۴ (۱) عیسی یو ځل بیا د دریا په غاړه تعلیم شروع کړو او دومره پېر خلق ورته راټول شوی ؤو چې هغه ترې په دریا کې کښې کښې ته وختو او هلته کښېناستو، او نور ټول خلق د دریا په غاړه په اوچه ورته راټول شوی ؤو. (۲) او هغه هغوی ته په مثالونو کې د پېرو خبرو تعلیم ورکړو. او په خپل تعلیم کې هغه هغوی ته وفرمائیل، (۳) ”اورئ، یو زمیندار د کروندې دپاره بهر لاړو. (۴) نو چې کله هغه په خپل پټی کې تخم نوستلو نو څۀ تخم ترې نه په لاره پرېوتو نو مارغان راغلل هغه یې وخورو. (۵) څۀ تخم په کانیزه زمکه پرېوتو چرته چې لږه شان خاوره وه او دا زر راوتوکېدلو ځکه چې هلته لاندې نوره خاوره نۀ وه. (۶) خو چې نمر راوختلو نو هغه کچه بوټی یې وسوزول او هغه اوچ شو ځکه چې

جرړې يې نه وې. (۷) څه تخم په غنو کښې پرېوتو، ازغی لوی شول او فصل يې لاندې کړو او مېوه دانه يې ونه نيوله. (۸) او څه تخم په زرخیزه زمکه پرېوتو چرته چې هغه راوتوکېدو او لوی شو او يو په دېرش يو په شپېته او يو په سل غله يې وکړه. (۹) هغه بيا وفرمائيل، ”که څوک د اورېدو غوږونه لری نو هغه دې واورى.“

د مثال مطلب

(۱۰) هر کله چې عيسى د گنې نه فارغ شو نو دولسو مريدانو او نورو د هغه نه ځانله د مثالونو په حقله تپوس وکړو. (۱۱) هغه جواب ورکړو چې، ”تاسو ته د خدای پاک د بادشاهي راز درکړې شوي دي خو هغه څوک چې بهر دی، هغوی ته هره خبره په مثالونو کښې کېږي. (۱۲) لکه څنگه چې صحيفې وائی، زه چې څه کوم هغوی به يې په سترگو وینی، خو څه به هم ترې نه زده کوی، هغوی به اورى خو پوهیږي به پرې نه، گنې نو هغوی به خدای پاک ته راوگرځي او وبه بخښلې شي.“

د کروني مثال تشریح کول

(۱۳) بيا عيسى هغوی ته وفرمائيل، ”ولې تاسو په دې مثال پوهه نه شوي؟ نو بيا به تاسو په نورو مثالونو څنگه پوهه شئ؟ (۱۴) زميندار کلام کړی. (۱۵) د لارې په غاړه هغه خلق دی چرته چې کلام کړلې کېږي، او چې کلام واورى نو شېطان سمدستی راشي او کړلې شوي کلام د دوی نه یوسي. (۱۶) دغسې هم هغه دی چې په کانیزه زمکه کړلې شوی دی، څنگه چې دوی کلام واورى نو په خوشحالی سره يې سمدستی قبول کړی. (۱۷) خو چې جرړې يې نه وى، نو د زغم طاقت په کښې د لږ وخت دپاره وى، نو بيا کله چې د کلام په وجه په هغوی تکلیف یا سختی راشي نو بيا سمدستی هغوی تيندک وخورى. (۱۸) نور خلق

هغوی دی چې په غنو کښې وکړلې شو. دا هغه خلق دی چې کلام اوږی، (۱۹)
 خو د دنیا غم او د مال دولت لالچ او د نورو څیزونو خواهشات په مینځ کښې
 راشی او د کلام مری خپه کړی او کلام بې مېوې پاتې شی. (۲۰) او بیا هغه خلق
 دی چې تخم یې په زرخیزه زمکه پرېوتو، دوی کلام اوږی او قبول یې کړی او یو
 په دېرش، یو په شپېته او یو په سل مېوه ونیسی.

د ښانک د لاندې پیوه

(۲۱) عیسی هغوی ته وفرمائیل، ”ولې تاسو پیوه د لوبښی یا د کټ لاندې د
 کښودو دپاره راوړئ؟ او ولې هغه تاسو په پیوت نه ردئ څه؟ (۲۲) خو داسې پټ
 څیز نشته چې ښکاره به نه شی او نه داسې پټ راز شته چې هغه به ښکاره نه
 شی. (۲۳) که څوک د اورېدو غوږونه لری نو هغه دې واورئ.“ (۲۴) عیسی دا هم
 وفرمائیل، ”ما ته توجو وکړئ چې څه اورئ، نو چې څنگه تاسو د بل ناپ تول
 کوئ، دغه رنگ به ستاسو ناپ تول کولې شی، بلکې لږ څه زیات. (۲۵) ځکه د
 هر چا سره چې څه وی هغه له به نور هم ورکړې شی، خو د چا سره چې نه وی
 هغه نه به هغه څه هم واخستلې شی چې ورسره وی.“

د تخم د زرغونېدو مثال

(۲۶) عیسی وفرمائیل، ”د خدای پاک بادشاهی داسې ده چې که یو سره تخم په
 زمکه کښې کړی. (۲۷) او که هغه د شپې او ورځې اوده او یا وینس وی خو هغه په
 دې نه پوهیږی چې په زمکه کښې تخم په خپله څنگه راټوکيږی او لوئیږی. (۲۸)
 زمکه له ځان نه غله پخپله پیدا کوی، ورومبې تبغه، بیا وږی او بیا په وږی کښې
 تیارې دانې. (۲۹) خو هر کله چې فصل پوخ شی نو هغه ورپسې لور راواخلي ځکه
 چې د فصل د لو کولو وخت راغلی وی.“

د شرشمو د تخم مثال

٣٠ عیسیٰ دا هم وفرمائیل، ”مونږ د خدای پاک بادشاهی د خه شی سره بیانولې شو، یا د هغې دپاره کوم مثال استعمالولې شو؟“ ٣١ دا د شرشمو د هغه تخم په شان ده کله چې په زمکه وکرلې شی، دا په زمکه کښې د ټولو تخمونو نه ورکوټې وی، ٣٢ نو چې وکرلې شی دا د باغ د ټولې کروندې نه پېر لوټیږی او دومره لوی خانگې خورې کړی چې د هوا مارغان یې په سوری کښې جالی جوړوی.“ ٣٣ هغه به کلام دغسې په پېرو مثالونو ورته اورولو څومره چې هغوی برداشت کولې شو. ٣٤ هغه د هغوی سره د مثالونو نه بغير کلام ونه کړو خو ځان له یې خپلو مریدانو ته هر څه واضحه کړل.

د حضرت عیسیٰ په دریاب کښې طوفان ودرول

٣٥ په هغه ورځ ماښام هغه مریدانو ته وفرمائیل، ”راځئ چې د دریاب پورې غاړې ته لاړ شو.“ ٣٦ هغوی گڼه پاتې کړه او مریدانو هغه د ځان سره په کشتی کښې بوتلو په کومه کښې چې هغه ناست وو او د هغه سره نورې کشتی هم وې. ٣٧ خو په دریاب کښې یو زورور طوفان راغلو، چپو کشتی داسې ووهله چې پوښو ته نزدې شوې وه. ٣٨ عیسیٰ وروستو په کشتی کښې اوده وو او بالښت یې سر لاندې پروت وو. هغوی هغه رابېدار کړو او ورته یې ووئیل، ”مالکه، مونږ پوښو، تا سره څه غم نشته؟“ ٣٩ هغه بېدار شو، باد یې ورتلو او دریاب ته یې وفرمائیل چې، ”په آرام شه، ودرېره.“ باد ودرېدلو نو په هغه ساعت قلاړه قلاړې شوه. ٤٠ هغه هغوی ته وفرمائیل چې، ”تاسو ولې دومره پرېږئ، تاسو لا اوس هم ایمان نه لرئ؟“ ٤١ هغوی پرې اخستی وو او یو بل ته یې ووئیل، چې، ”دا لا څه قسم سرې دے چې هوا او چپې یې هم حکم منی.“

پیریانو نیولے سرے روغول

۵ (۱) او هغوی د دریاب بلی غاړې ته د گراسینیانو علاقې ته راغلل. (۲) او چې کله عیسی د کشتی نه راکوز شو، نو سمدستی یو سرے چې پیریانو نیولے وو د قبرستان نه د هغه سره د ملاوېدو دپاره راووتلو. (۳) هغه په قبرستان کبني اوسېدو او هیچا هم قابو کولے نه شو، تر دې چې په زنخیرونو کبني هم تړلے کېدے نه شو. (۴) ځکه چې هغه ته یې څو څو ځله زنخیرونه او هتکړی اچولې وې خو هغه زنخیرونه شلولی و او هتکړی یې ماتې کړې وې او دومره طاقتور هیڅوک نه و چې هغه یې قابو کړے وے. (۵) شپه او ورځ به هغه په قبرونو او د غرونو په خوا کبني چغې وهلې او ځان به یې په کانو زخمی کولو. (۶) کله چې هغه عیسی د لرې نه ولیدلو نو هغه ورمندېه کړه او سجده یې ورته وکړه، (۷) او په چغو یې ووئیل، ”اے عیسی، د خدای تعالی زویه، ته زما نه څه غواړې؟ خدای ته وگوره چې ما مة په عذابوه.“ (۸) ځکه چې عیسی هغه ته دا وفرمائیل، ”اے پیریانو، د دې سرې نه راوځئ.“ (۹) بیا عیسی د هغه نه تپوس وکړو چې، ”نوم دې څه دے؟“ هغه جواب ورکړو چې، ”زما نوم لېنکر دے، ځکه چې مونږ ډېر یو.“ (۱۰) او هغه منت زاری ورته وکړه چې د دې علاقې نه ونه شړی. (۱۱) نو هلته د غره په خوا کبني د خنزیرانو یوه لویه رمه څرېدله. (۱۲) او پیریانو زاری ورته وکړه چې، ”مونږ خنزیرانو ته ولېږه او د ورننوتو اجازت راکړه.“ (۱۳) نو هغه هغوی ته اجازت ورکړو او پیریان راووتل او په خنزیرانو کبني ورننوتل او خوا او شا د دوه زره خنزیرانو دغه رمه په منډه شوه او د کمر نه بنکته دریاب ته پرېوته او په اوبو کبني ډوبه شوه. (۱۴) د خنزیرانو ساتونکی وتبستېدل او دا خبر یې بنار او خوا او شا بانډو ته ورسولو او خلق د دې واقعي تماشې له راووتل. (۱۵) هغوی عیسی له راغلل او هغه سرے چې د پیریانو لېنکر نیولے وو هغه یې ولیدو چې جامې یې اغوستې دی او هلته سم دم ناست دے نو هغوی ویرېدل. (۱۶) کومو خلقو چې دا واقعه لیدلې وه، هغوی نورو خلقو ته ووئیل چې دا پیریانو نیولے سرے څنگه روغ شو او د خنزیرانو سره څه وشول. (۱۷) بیا هغوی عیسی

ته مټ زاری وکړه چې، ”زمونږ د علاقې نه لار شه.“ (۱۸) څه وخت چې عیسیٰ کښتی ته ورختلو نو کوم سرې چې پیریانو نیولې وو، هغه هم ورسره د تلو خواست وکړو. (۱۹) خو عیسیٰ د دې اجازت ورنه کړو او ورته یې وفرمائیل چې، ”خپل کور ته واپس لار شه او خپلو خپلوانو ته ووايه چې مالک خدای ستا دپاره هر څه وکړل او خپل څومره فضل یې تا ته ښکاره کړو.“ (۲۰) هغه لارو او په ډکپولس کښې یې هغه څه بیان کړل، چې عیسیٰ د هغه دپاره کړی ؤو او ټول خلق حق حبران شول.

د حضرت عیسیٰ یوه جینی راژوندی کول او یوې ښځې له شفا ورکول

(۲۱) کله چې عیسیٰ بیا د دریاب بلې غاړې ته په کښتی کښې پورې وتلو، نو یوه لویه گڼه ترې راچاپیره شوه، او هغه لا د دریاب په غاړه وو. (۲۲) نو د عبادتخانې یو مشر چې یائیر نوم یې وو راغلو او کله چې یې هغه ولیدو نو هغه ته په پښو پرېوتو. (۲۳) او مټ زاری یې ورته وکړه چې، ”زما وږه لور مرگی حال ده. ما سره لار شه او خپل لاس پرې کېږده، نو هغه به روغه او ژوندی شی.“ (۲۴) عیسیٰ د هغه سره لارو، او دومره لویه گڼه وه چې هغه یې په مینځ کښې راگېر کړې وو. (۲۵) په هغوی کښې یوه ښځه وه چې د دولسو کالو راسې یې وینه بهېدله. (۲۶) هغې د پېرو ډاکټرانو د علاج په وجه زیات تکلیف برداشت کړو او خپل ټول مال یې په ځان ولگولو خو هیڅ فرق یې ونه شو او تکلیف یې لا نور هم سېوا شو. (۲۷) هغې د عیسیٰ په حقله اورېدلی ؤو، نو هغه د شا د طرفه په گڼه کښې راغله او د هغه چوغې له یې لاس وروړو، (۲۸) ځکه چې هغې په زړه کښې دا وئیل، ”که زه یې صرف چوغې له لاس هم وروړم نو جوړه به شم.“ (۲۹) خو په هم هغه ساعت د ښځې وینه بنده شوه او په ځان پوهه شوه چې د عذاب نه خلاصه شوه. (۳۰) په هغه ساعت عیسیٰ په ځان پوهه شو چې د هغه نه یو طاقت رابهر شو. عیسیٰ په گڼه کښې مخ راواړولو او تپوس یې وکړو چې، ”زما چوغې له چا لاس وروړو؟“

(۳۱) د هغه مريدانو هغه ته ووييل، "ته دا گڼه په خپله وينې چې ستا طرف ته زور کوی، او بيا هم دا تپوس کوې چې دا چا ما له لاس راوړو؟" (۳۲) خو هغه گپرچاپېره وکتل چې دا څوک وو. (۳۳) خو بنځه چې په ځان پوهه شوه چې په هغې څه شوی دی، نو د يرې نه په رېږدو شوه، د هغه په وړاندې په گوږو شوه، او ټول حقيقت يې ورته ووييلو. (۳۴) هغه هغې ته وفرمائيل چې، "زما لورې، ستا ايمان ته روغه کړې. په خير لاره شه او د دې تکليف نه روغه شه." (۳۵) هغه لا دا خبرې کولې چې د عبادتخاني د مشر د کوره څه خلق راغلل چې خبر ورکړې چې، "ستا لور مړه شوه، اُستاز له تکليف څه له ورکوې؟" (۳۶) خو عيسی چې دا خبره واورېده نو د عبادتخاني مشر ته يې وفرمائيل چې، "يرېره مه، صرف ايمان وساته." (۳۷) هغه بغير د پطروس، يعقوب او د يعقوب د ورور يوحنا نه بل څوک ځان سره بونه تلل. (۳۸) کله چې هغوی د عبادتخاني د مشر کور ته ورغلل، هلته هغه لويه گڼه د خلقو ژړا او انگولا وليدله چې په چغو يې ژړل. (۳۹) کله چې عيسی ننوتلو هغوی ته يې وفرمائيل، "ولې تاسو ژړا انگولا او وير کوئ؟ جينی مړه نه ده، هغه خو اوډه ده." (۴۰) خو هغوی ورپورې وخنډل. بيا هغه ټول خلق بهر کړل او هغه د جينی مور، پلار او خپل ملگری د ځان سره کړل او هلته ورغلل چرته چې جينی پرته وه. (۴۱) بيا يې هغه د لاسه ونيوله او هغې ته يې وفرمائيل، "تليتا قومی،" چې مطلب يې دا دی، "پاخه زما بچی." (۴۲) جينی سمدستی پاڅېدله او روانه شوه. هغه د دولسو کالو وه. په دې هغوی ټول اريان دريان شول. (۴۳) هغه هغوی ته په سخته وفرمائيل چې، "گورئ په دې څوک خبر نه شی،" او هغوی ته يې وفرمائيل چې، "هغې له څه ورکړئ چې وې خوری."

د حضرت عيسی په ناصرت کښې نه قبلېدل

۶ (۱) عيسی د هغه ځای نه روان شو او د خپلو مريدانو سره خپل ښار ته راغلو. (۲) هرکله چې د سبت ورځ راغله نو هغه په عبادتخانه کښې تعليم ورکړو

او ډېرو خلقو چې د هغه تعليم واورېدلو نو حېران شول او وې وئيل چې، ”هغه دا خبرې د کومه زده کړې؟ او دا پوهه ده له څنگه ورکړې شوه؟ او دې دا معجزې څنگه کوي؟“ (٣) دا هغه ترکان نه دې، د مريمې زوی، د يعقوب، د يوسف، د يهوداه او د شمعون ورور نه دې څه؟ او ولې د ده خوبندې دلته مونږ سره نه دي؟“ دغه شان هغوی دې قبول نه کړو. (٤) عيسی هغوی ته وفرمائيل چې، ”د نبی په هر ځای کېنې عزت وی بغير د خپل ښار او د خپلو خپلوانو او د خپل خاندان نه.“ (٥) هغه هلته معجزې ښکاره نه کړې بغير د دې نه چې خپل لاسونه يې په يو څو بيمارانو راښکل او هغوی يې روغ کړل. (٦) او هغه د هغوی په بې ايماني حېران شو. نو بيا هغه په گېرچاپېره کلو کېنې گرځېدو او تعليم يې ورکولو.

د دولسو مريدانو لېږل

(٧) هغه دولسو مريدان راوغوښتل او دوه دوه تنه يې لېږل شروع کړل او هغوی له يې د پيريانو د شړلو اختيار ورکړو. (٨) هغه ورته حکم وکړو چې، ”د سفر دپاره د يوې امسا نه بغير بل هيڅ مه اخلی، نه روتی، نه تیلی او نه په پتوه کېنې پېسې. (٩) پېزار په پښو کړی خو دوېم قميص مه اخلی.“ (١٠) او ورته يې وفرمائيل چې، ”که چرته تاسو کوم کور ته ننوځی نو هلته پاتې شئ تر هغې چې د هغه ځايه بل ځای ته رخصت شئ. (١١) او چې په کوم ځای کېنې خلق تاسو قبول نه کړی او غوږ درته ونه نیسی نو چې کله تاسو هغه ځای پرېږدئ نو د خپلو پښو نه دوږې وڅنډئ چې د هغوی خلاف گواهی شئ.“ (١٢) نو هغوی بهر لاړل او دا بيان يې کولو چې توبه گار شئ. (١٣) هغوی ډېر پيريان وشړل او ډېر بيماران يې په تېلو مسح کړل او ډېرو خلقو له يې شفا ورکړه.

د حضرت يحيیٰ بېتسمه ورکونکی مرگ

۱۴) نو هيروديس بادشاه د دې نه خبر شو ځكه چې د عيسى نامه مشهوره شوه. ځينې خلقو دا وئيل چې، "بپتسمه وركوونكې يحيى بيا د مرو نه راژوندې شوې دې، ځكه خو ورسره د معجزو طاقت هم دې." ۱۵) خو نورو وئيل چې، "دا الياس دې." او ځينو وئيل چې، "دا د پخوانو نبیانو په شان لوى نبى دې." ۱۶) خو چې هيروديس د عيسى په حقله واورېدل نو وې وئيل چې، "هغه يحيى چې ما يې سر پرې كړې وو بيا راژوندې شوې دې." ۱۷) ځكه هيروديس د خپل ورور فيليپوس د بښې هيرودياس په وجه يحيى گرفتار كړې وو، په زنځير يې تړلې وو او په قېدخانه كې يې اچولې وو. ځكه چې هيروديس بادشاه اوس پخپله د هيرودياس سره واده كړې وو. ۱۸) او يحيى هغه ته فرمائيلې وې چې، "د خپل ورور د بښې سره نكاح كول په تا حرام دى." ۱۹) نو په دې وجه د هغه بښې هيرودياس ورسره كينه لرله او غوښتل يې چې هغه قتل كړي خو كولې يې نه شو، ۲۰) ځكه چې هيروديس د يحيى نه په دې یرېدو چې هغه ته معلومه وه چې دې پاك او نېك سرې دې، ځكه يې د هغه ساتنه وكړه. هيروديس دا غوښتل چې د هغه خبرې واورى اكر چې د هغه خبرو هغه ډېر وارخطا كړې وو. ۲۱) خو آخر هيرودياس ته دا موقع ملاو شوه كله چې هيروديس په خپله سالگره كې خپلو اميرانو، فوجي آفسرانو او د گليل لويو خلقو ته مېلمستيا كړې وه. ۲۲) د هغې لور دننه راغله او گډه شوه او هيروديس او د هغه مېلمانه دومره خوشحاله شول چې بادشاه جينى ته وئيل، "څه چې غواړې وې غواړه، نو زه به يې دركړم." ۲۳) او هغه هغې ته قسم وخورو، "هر څه چې ته غواړې، زه به يې دركړم تر خپلې نيمې بادشاهۍ پورې." ۲۴) هغه بهر ووتله او خپلې مور ته يې وئيل چې، "زه ترې څه وغواړم؟" هغې جواب وركړو، "د بپتسمه وركوونكې يحيى سر." ۲۵) جينى سمدستى بادشاه له ورغله او خواست يې وكړو، "زه غواړم چې ته ما ته اوس دلته د بپتسمه وركوونكې يحيى سر په تالى كې راوړې." ۲۶) بادشاه ډېر زيات غمژن شو خو د خپلو قسمونو او د مېلمنو په وجه يې دا نه غوښتل چې د هغې د خواست نه انكار وكړي. ۲۷) نو بادشاه

سمدستی سپاهی له حُکم ورکړو چې، ”لاړ شه، د یحیی سر راوړه.“ سپاهی لاړو په قبدخانه کښې یې د هغه سر پرې کړو (۲۸) او په یو تالی کښې یې راوړو او جینی ته یې پېش کړو، او بیا هغې خپلې مور له ورکړو. (۲۹) کله چې د یحیی مریدان د دې نه خبر شول نو راغلل د هغه لاش یې واخستو او په قبر کښې یې کېښودو.

پینځه زره سپرو او ورسره ښځو او ماشومانو له روتی ورکول

(۳۰) رسولان بیا عیسی ته راتول شول او هر څه چې یې کړی او ښودلی ؤو هغه یې ترې خبر کړو. (۳۱) هغه هغوی ته وفرمائیل چې، ”تاسو ما پسې راځئ چې چرته خوشی بیابان ته لاړ شو چې تاسو لږ آرام وکړئ.“ ځکه چې دومره زیات خلق تلل راتلل چې هغوی روتی خوړلو ته هم نه وژگارېدل. (۳۲) بیا هغوی په کشتی کښې کېښناستل او یو خوشی بیابان ته لاړل. (۳۳) خو ډېرو خلقو هغوی په تلو کښې ولیدل او وې پېژندل او بیا هغوی د ټولو ښاریو نه هغه ځای ته پیاده لاړل او د هغوی نه وړاندې ورسېدل. (۳۴) هغه چې غاړې ته راوړسېدو نو یوه لویه گڼه یې ولیده او زړه یې پرې وسوزېدلو ځکه چې هغوی د داسې گڼو په شان ؤو چې شپون ورسره نه وی او هغه هغوی ته د ډېرو خبرو په حقله تعلیم ورکړو. (۳۵) هر کله چې ورځ په تېرېدو شوه د هغه مریدان هغه له ورغلل او وې وئیل چې، ”دا خوشه بیابان دے او ناوخته دے. (۳۶) دا خلق خوا او شا کلو او بانډو ته رخصت کړه چې لاړ شی خپل ځان له د خوراک څه څیزونه واخلي.“ (۳۷) خو هغه ورته وفرمائیل چې، ”تاسو د ځانه دوی له د خوراک څه ورکړئ چې وې خوری.“ هغوی جواب ورکړو، ”ولې مونږ لاړ شو او د دوو سوو دینارو روتی د دوی د خوړلو دپاره واخلو؟“ (۳۸) هغه ورته وفرمائیل چې، ”تاسو سره څومره روتی دی؟ لاړ شی او وې گورئ.“ هغوی لاړل، وې کتلې او هغه ته یې وئیل چې، ”پینځه روتی او دوه کبان دی.“ (۳۹) بیا هغه هغوی ته حکم ورکړو چې، ”په شین کبل د دې خلقو پښه جوړه کړئ.“ (۴۰) نو هغوی د پنځوسو او سلو کسانو په

پښو کښې کښېناستل. (۴۱) بیا هغه پینځه روتی او دوه کبان واخستل، آسمان ته یې پاس وکتل، برکت یې ورکړو او روتی یې ماتې کړې. او هغه یې مریدانو له ورکړې چې د خلقو په وړاندې کېږدی. او هغه هم هغه دوه کبان په هغوی ټولو تقسیم کړل. (۴۲) هغوی ټولو بڼه په مړه گڼه خوراک وکړو. (۴۳) او مریدانو د پاتې شوو روتو او کبانو نه دولس پکې ټوکرې راټولې کړې. (۴۴) نو دا روتی څه پینځه زره سړو وخورله.

په اوبو باندې گرځېدل

(۴۵) بیا سمدستی عیسی خپل مریدان کشتی ته وڅېژول چې د هغوی نه وړاندې د دریاب پورې غاړې بیت صیدا ته لاړ شی، نو چې هغه په خپله د خلقو گڼه رخصت کړی. (۴۶) چې هغوی یې رخصت کړل نو په خپله غره ته وختلو چې دُعا وکړی. (۴۷) کله چې ماښام ناوخته شو او کشتی په اوبو کښې وړاندې تلې وه او هغه په اوچه کښې بلکل ځان له وو. (۴۸) عیسی ولیدل چې هغوی د کشتی په بوتلو کښې په تکلیف دی ځکه چې هوا د مخالف طرف نه وه. او عیسی په شپه کښې د سحر کېدو نه لږ وړاندې د اوبو د پاسه د هغوی په طرف وروان وو. نو هغه په هغوی اوږېدو، (۴۹) خو کله چې هغوی عیسی د اوبو د پاسه روان ولیدو، نو دا سوچ یې وکړو چې گڼې دا پیرمې دے او چغې یې کړې، (۵۰) ځکه چې هغوی ټولو دے ولیدلو او یرې واخستل. خو هغه سمدستی وفرمائیل چې، ”مه یرېږئ. دا زه یم چې یره ونه کړئ.“ (۵۱) بیا هغه د هغوی سره کشتی ته وختلو او طوفان ودرېدلو. په دې هغوی بلکل اریان دربان شول، (۵۲) ځکه چې هغوی لا د روتی په هغه واقعه پوهه نه وو، د هغوی زړونه سخت شوی وو.

د گنيسرت په علاقه کښې بیماران روغول

(۵۳) کله چې هغوی پورې غاړې ته ورسېدل نو هغوی د گنيسرت علاقی ته راغلل

او هلته يې كښتی په گودر وتړله. (٥٤) كله چې هغوی د كښتی نه راكوز شول نو خلقو سمدستی عیسی وپېژندو. (٥٥) او خلق گېرچاپېره علاقې ته په منډه لارل او د هرې خوا نه يې بيماران په پوزكو كښې ورته راوړل. (٥٦) او هر چرته چې به هغه تلو، كلو، ښارونو، يا بانډو ته، هغوی به په بازارونو كښې ورته بيماران كښېنول او هغه ته يې منت وكړو چې دوی له دومره اجازت وركړه چې ستا لمنې له لاس وروړي، او هر چا چې لاس وروړو، هغه بلكل روغ شول.

د مشرانو روايات

٧ (١) فریسیان او ځینې د شرعې عالمان د یروشلم نه عیسی له راغلل او هغه ته راټول شول. (٢) نو هغوی ولیدل چې د هغه مریدان په ناوینځلو لاسونو روتی خوری. (٣) ځکه چې فریسیان او ټول یهودیان د خپلو مشرانو د روایاتو په مطابق هیڅکله هم په ناوینځلو لاسونو روتی نه خوری. (٤) كله چې هغوی د بازار نه راشی تر هغې خوراک نه کوی ترڅو چې يې غسل نه وی کړی، او ډېر نور داسې رواجونه دی چې هغوی په كښې د روایاتو پابندی کوی، لکه د پیالو، پتیلو او د تانبې لوبښو وینځل دی. (٥) ځکه فریسیانو او د شرعې عالمانو د هغه نه دا تپوس وكړو چې، ”ستا مریدان ولې په ناوینځلو لاسونو روتی خوری او د مشرانو د روایاتو پابندی نه کوی؟“ (٦) هغه جواب وركړو چې، ”یشعياہ نبی ستاسو ریاکارانو په حقله په رښتیا سره دا پېشگوټي كړې وه، لکه چې لیکلې شوی دی چې، ”دا خلق تش په خوله زما عزت کوی خو زړونه يې زما نه ډېر لرې دی. (٧) خو دوی بې فائدې زما عبادت کوی ځکه چې دوی د انسانانو ځمونه د مذهبی تعلیم په ډول وركوی.“ (٨) تاسو د خدای پاک حکم خو شاته غورزوی او د بنی آدمو د روایاتو پابندی کوی.“ (٩) بیا عیسی هغوی ته دا هم وفرمائیل چې، ”تاسو په چالاکی سره د خدای پاک حکم ماتوی، صرف چې د خپلو روایاتو پابندی وکړی. (١٠) ځکه چې موسی وفرمائیل، ”د خپل مور او پلار

عزت کوئی،“ او، ”هر څوک چې خپل مور يا پلار ته بدرد وائی هغه دې قتل کړی شی.“ (۱۱) خو که تاسو مور پلار ته ووايئ چې، زه تاسو له څه نه شم درکولې ځکه چې څه ما تاسو له درکول نو د هغې ما منښته نيولې ده چې د خدای پاک په نامه به يې ورکړم، (۱۲) نو هغه نور د مور او پلار د حق نه بېخی بې غمه شو. (۱۳) نو دغه شان تاسو د خپلو رواياتو په وجه د خدای پاک حکمونه منسوخ کوئ او نور پېر کارونه هم په دې شان کوئ.“

هغه څيزونه چې بنی آدم پليتوی

(۱۴) بيا هغه خلقو ته آواز وکړو او وې فرمائيل چې، ”تاسو ټول زما خبره واورئ او ځان پرې پوهه کړئ. (۱۵) داسې هيڅ څيز نشته چې انسان يې تېر کړی او هغه پرې پليت شی خو هر هغه څيز چې د انسان نه راوځی هغه انسان پليتوی. (۱۶) که تاسو د اورېدو قابل غوږونه لرئ نو واورئ.“ (۱۷) هر کله چې عيسی د دې خلقو نه بېل شو او کور ته لاړو نو د هغه مریدانو د دې مثال په حقله د هغه نه تپوس وکړو. (۱۸) هغه هغوئ ته وفرمائيل، ”ولې تاسو هم لا د نورو په شان ناپوهه یئ؟ ولې تاسو په دې نه پوهېږئ چې څه هم د انسان په بدن کېنې د بهر نه دننه شی په دې هغه نه پليتېږی. (۱۹) ځکه چې دا د هغه په زړه کېنې نه ننوځی بلکې د هغه خېټې ته لاړ شی او بيا هغه د بدن نه بهر وځی؟“ ځکه هغه ټول خوراکونه پاک گڼل. (۲۰) هغه وړاندې وفرمائيل، ”څه چې د انسان نه راوځی هم هغه انسان پليتوی. (۲۱) ځکه چې د انسان د زړه نه بد خيالونه راوځی، حرام کاری، غلاگانې، قتلونه، زناکاری، (۲۲) حرص، بدی، ټگی، بې شرمی، کینه، غېبت، مغرورتیا او بې وقوفی. (۲۳) دا ټول بد کارونه د وجود دننه نه راوځی او دا انسان پليتوی.“

د صورفینکی د علاقې د بنځې عقیده

٢٤) بيا عيسى د هغه حايه رخصت شو او د صور سرحد ته لاړو. هلته هغه يو کور ته ورغلو، هغه دا نه غوښتل چې څوک ترې خبر شي، خو هغه خپل ځان پټ نه کړې شو، ٢٥) نو بيا په هغه وخت د يوې ښځې وړه لور چې پيريانو نيولې وه نو څنگه چې هغه د هغه نه خبر شوه، نو زر دننه راغله او د ده په پښو پرېوته. ٢٦) هغه د يوناني نسل او د صورفينکي د علاقې وه. هغې هغه ته منت وکړو چې، ”زما د لور نه پيرې وشړه.“ ٢٧) هغه هغې ښځې ته وفرمائيل چې، ”اول بچي په خپته مړول پکار دی، دا مناسب نه دی چې د ماشومانو برخه روتی دې څوک واخلی او سپو ته دې واچوی.“ ٢٨) هغې ورته وويل، ”مالکه، بې شکه خو سپی هم د بچو د مېز د لاندې ټوکړې خوری.“ ٢٩) هغه هغې ته وفرمائيل، ”تا چې دا وويل نو بې غمه کور ته لاړه شه، پيرې ستا د لور نه تلې دې.“ ٣٠) او هر کله چې هغه کور ته راغله نو لور يې په کټ کښې پرته وليدله او پيرې ترې تلې وو.

د کون او چارا سړی روغول

٣١) د صور د علاقې نه په واپسې عيسى د صيدا په لارې د دیکپولس په حدونو تېر شو او د گليل د درياب علاقې ته ورسېدلو. ٣٢) نو خلقو هغه له يو کون سړې راوستو چې چارا هم وو او منت يې ورته وکړو چې په هغه خپل لاس کېږدی. ٣٣) هغه هغه سړې د خلقو نه يو خوا ته بوتلو، او خپلې گوتې يې د هغه په غوږونو کېښې وردننه کړې او په خپلو لارو يې د هغه ژبه مسح کړه. ٣٤) بيا يې آسمان ته وکتل او اسويلې يې وکړو او هغه ته يې وفرمائيل، ”افتح، يعنې، ”پرانسته شه.“ ٣٥) د دې سره د هغه غوږونه خلاص شول او ژبه يې گويا شوه. ٣٦) عيسى هغوی منع کړل، او وې فرمائيل چې چا ته حال مه وايئ. خو هر څومره چې هغه منع کول، دومره به هغوی خبره خوروله. ٣٧) د هغوی د حېرانېدو څه حد نه وو. هغوی وويل چې، ”دې چې څه هم کوی ډېر يې ښه کوی، تر دې چې هغه کڼو له غوږونه او چاراگانو له ژبې ورکوی.“

څلور زرو کسانو له خوراک ورکول

۱) په هغه ورځو کېنې په يوه بله موقع چې بيا ډېر خلق راجمع شوی ؤ او ورسره د خوړلو څه نه ؤ، عيسی خپل مريدان راوغوښتل او ورته يې وفرمائيل،

۲) ”په دې خلقو زما زړه سوزی، د درېو ورځو راسې زما سره دی او د خوراک دپاره ورسره هيڅ نشته.“ ۳) که چېرې زه دوی کورونو ته اوږی رخصت کړم نو دوی به په لاره بې هوشه شی ځکه چې ځينې په کېنې د لرې نه راغلی دی.“

۴) مريدانو جواب ورکړو چې، ”په دې خوشی بيا بيا کېنې به څوک دومره خلقو له روتی ورکړی شی؟“ ۵) عيسی هغوی نه تپوس وکړو چې، ”تاسو سره څو روتی دی؟“ نو هغوی جواب ورکړو، ”اووه.“ ۶) نو هغه خلقو ته حکم ورکړو چې، ”په زمکه کېنې.“ بيا هغه هغه اووه روتی راواخستلې، د خدای پاک شکر يې پرې وويستو او هغه روتی يې ماتې کړې او مريدانو له يې د ويشلو دپاره ورکړې او هغوی خلقو له ورکړې. ۷) د هغوی سره يو څو واړه کبان هم ؤو چې په هغې يې هم شکر وويستو او حکم يې وکړو چې، ”دا هم پرې تقسیم کړی.“

۸) هغوی ټولو خوراک په مړه خپته وکړو، او د پاتې شوو ټوکرو نه اووه لوئي ټوکری هم پکې شولې. ۹) خوا او شا خلق څلور زره کسان ؤو. او د روتی خوړلو نه وروستو يې بيا هغوی کور ته رخصت کړل. ۱۰) او سمدستی د خپلو مريدانو سره کښتۍ ته وختلو او د دلمنوته علاقې ته لاړو.

د فريسيانو معجزې غوښتل

۱۱) نو بيا فريسيان بهر راوتل او د عيسی سره يې بحث شروع کړو. د آزمېښت په توگه يې ورنه څه آسمانی نښه وغوښته. ۱۲) هغه د ځان سره يو سوږ اسويلی وکړو او وې فرمائيل چې، ”دا پيړۍ ولې نښه غواړی؟ زه تاسو ته رښتيا وایم چې يوه نښه به هم دې پيړۍ ته ورنه کړی شی.“ ۱۳) هغه دوی پرېښودل او بيا کښتۍ ته وختلو او د درياب پورې غاړې ته لاړو.

د فریسیانو او د هیرودیس خمبیره

١٤) خو د مریدانو نه د ځان سره روټی وړل هېر شوی ؤو. په کشتی کښې د هغوی سره صرف یوه روټی وه. ١٥) عیسی هغوی له خبردارۍ ورکړو او وې فرمائیل چې، ”خبردار د فریسیانو او د هیرودیس د خمبیرې نه ځان وساتئ.“ ١٦) هغوی په خپلو کښې یو بل ته ووئیل چې، ”دا ځکه چې مونږ سره روټی نشته.“ ١٧) هغه د هغوی په سوچونو پوهه شو نو تپوس یې ترې وکړو، ”دا تاسو داسې خبرې ولې کوئ چې گڼې روټی د سره نشته؟ ولې تاسو تر اوسه نه وینئ او لا تر اوسه نه پوهېږئ څه؟ ولې ستاسو زړونه تر اوسه سخت دی څه؟ ١٨) ولې تاسو سترگې خو لرئ، خو تاسو وینئ نه؟ ولې تاسو غوږونه خو لرئ، خو اورئ نه؟ ولې تاسو ته یاد نه دی څه؟ ١٩) کله چې ما پینځه روټی پینځه زره کسانو ته ماتې کړې، نو تاسو د پاتې شوو ټوکړو نه څومره پکې ټوکړی راټولې کړې وې؟“ هغوی ورته ووئیل چې، ”دولس.“ ٢٠) ”او چې کله مې اووه روټی څلور زرو کسانو ته ماتې کړې، نو تاسو د پاتې شوو ټوکړو نه څومره لوڼې ټوکړی پکې کړې وې؟“ نو هغوی جواب ورکړو، ”اووه.“ ٢١) نو هغه وفرمائیل چې، ”لا تر اوسه هم نه پوهېږئ؟“

په بیت صیدا کښې د یو ږوند سړی بینا کول

٢٢) کله چې هغوی بیت صیدا ته ورسېدل نو څه خلقو عیسی له یو ږوند سړۍ راوستو او منت یې ورته وکړو چې په هغه خپل لاس کېږدی. ٢٣) بیا هغه ږوند سړۍ د لاسه ونيولو او د کلی نه یې بهر بوتلو. او د هغه په سترگو یې لارې پورې کړې او لاسونه یې پرې کېښودل او تپوس یې ترې وکړو چې، ”تا ته څه ښکاری او که نه؟“ ٢٤) د سړی سترگې بینا شوې او وې وئیل، ”زه خلق وینم خو هغوی گرځی راگرځی او د ونو په شان ښکاری.“ ٢٥) عیسی بیا د هغه په سترگو لاسونه کېښودل او د هغه سترگې یې کولواو کړې، نو د هغه نظر ټیک شو او هر څه یې

صفا ولیدل. ﴿٢٦﴾ بیا عیسیٰ هغه کور ته رخصت کړو او ورته یې وفرمائیل چې،
”کور ته د تلو په لار کښې په کلی کښې مه گرځه.“

د حضرت عیسیٰ په باره کښې د پطروس اقرار

﴿٢٧﴾ عیسیٰ د خپلو مریدانو سره قیصریه فیلیپی ته لاړو. هغه په لاره د خپلو
مریدانو نه تپوس وکړو چې، ”خلق څه وائی چې زه څوک یم؟“ ﴿٢٨﴾ هغوی جواب
ورکړو، ”څوک دې بیتسمه ورکونکې یحییٰ، او څوک دې الیاس، او څوک دې
د نبیانو نه یو نبی گڼی.“ ﴿٢٩﴾ هغه د هغوی نه تپوس وکړو چې، ”تاسو څه وائی
چې زه څوک یم؟“ پطروس جواب ورکړو چې، ”ته مسیح یی.“ ﴿٣٠﴾ بیا هغه
هغوی په سختی سره منع کړل چې، د هغه په حقله هیچا ته مه وائی.

د حضرت عیسیٰ د خپل مرگ او بیا ژوندی کېدو په حقله پېشکوئی کول

﴿٣١﴾ بیا یې هغوی ته تعلیم شروع کړو چې، ”ابن آدم به خامخا پیرې سختی
وزغمی مشران او مشران امامان او د شرعی عالمان به یې رد کړی او هغه به
ووژلې شی، او په درېمه ورځ به راژوندی شی.“ ﴿٣٢﴾ هغه دا خبره په صفا ټکو
کښې وویلله. بیا پطروس هغه د لاس نه ونيوو او یوې خوا ته یې بوتلو او د داسې
خبرو نه یې منع کړو. ﴿٣٣﴾ خو عیسیٰ مخ راواړولو، خپلو مریدانو ته یې وکتل او
پطروس یې ورتلو. او ورته یې وفرمائیل چې، ”رانه لرې شه شېطان، ته د بنی
آدمو په شان سوچ کوې، نه چې د خدای پاک په شان.“ ﴿٣٤﴾ هغه خلق او خپل
مریدان راوبلل او هغوی ته یې وفرمائیل، ”که څوک زما مریدان جوړېدل غواړی،
هغه دې د خپل ځان نه منکر شی، خپله سولی دې راواخلي او ما پسې دې راځی.
﴿٣٥﴾ څوک چې خپل ځان ساتل غواړی هغه به یې بائیلی، خو څوک چې د زیری
او زما د خاطرې خپل ژوند بائیلی، نو هغه به یې بچ کړی.“ ﴿٣٦﴾ که څوک د خپل

ابدى ژوند په بدله کښې ټوله دُنیا ومومى نو هغه ځان ته څه فائده حاصلوى؟ (۳۷)
يا د خپل ژوند په بدله کښې هغه څه ورکولې شى؟ (۳۸) په دې زناکاره او
گناهگار زمانه کښې څوک چې په ما او زما په کلام شرميرى، نو ابن آدم به هم د
هغوى نه وشرميرى کله چې هغه د خپل پلار جلال کښې د پاكو فرښتو سره
راشى.

۹ (۱) او عيسى هغوى ته وفرمائيل چې، ”زه تاسو ته رښتيا وایم چې دلته ځينې
داسې کسان ولاړ دي چې هغوى به تر هغې نه مری ترڅو چې د خدای پاک
بادشاهی په قدرت سره په راتلو ونه وینی.“

د حضرت عيسى شکل بدلېدل

(۲) شپږ ورځې پس عيسى د ځان سره پطروس يعقوب او يوحنا روان کړل او
يو اوچت غره ته يې وخېژول او د هغوى په وړاندې د هغه شکل بدل کړې شو.
(۳) د هغه جامې بربښېدونکې سپينې شوې، داسې سپينې چې د زمکې په مخ
داسې چا نه شوې سپينولې. (۴) نو هغوى ته هلته الياس او موسى ښکاره شو
چې د عيسى سره يې خبرې کولې. (۵) نو پطروس عيسى ته وويل چې، ”مالکه،
زمونږ دپاره دلته پاتې کېدل څومره ښه دى. مونږ له اجازه راکړه چې درې
جونگرې جوړې کړو، يوه ستا دپاره، يوه د موسى دپاره او يوه د الياس دپاره.“
(۶) هغه نور نه پوهېدو چې څه ووائى ځکه چې هغوى ټول پرې اخستى وو. (۷)
بيا يوه وريخ راخوره شوه او په هغوى يې سورې وکړو او د وريخې نه يو آواز
راغلو، ”دا زما محبوب زوى دى. د هغه خبرې واورئ.“ (۸) ناگهانه چې کله
هغوى گېرچاپېره نظر واچولو نو څوک يې هم ونه ليدل خو صرف عيسى د هغوى
سره پاتې وو. (۹) نو کله چې هغوى د غره نه راکوزېدل نو عيسى هغوى ته حکم
ورکړو چې، ”دا هر څه چې مو وليدل د دې په حقله تر هغې چا ته څه مه وايئ
ترڅو چې ابن آدم د مړو نه بيا ژوندې پورته کړې شوې نه وي.“ (۱۰) هغوى دا

خبره ڄان سره وساتله او په خپلو کښې يې بحث کولو چې د مرو نه د بيا راپاڅېدلو څه مطلب کېدې شي. (۱۱) نو هغوی د هغه نه تپوس وکړو چې، ”بيا زمونږ د شرعي عالمان دا ولې وائی چې الیاس به ضرور وپرومبې راځي؟“ (۱۲) هغه جواب ورکړو، ”آو، الیاس به وپرومبې راځي چې هر څيز سم کړي، خو په صحيفو کې لیکلي دي چې په ابن آدم به پيرې سختې تېرې شي او په سپک نظر به ورته وکتلې شي. (۱۳) خو زه تاسو ته وایم چې الیاس خو راغلي دے او هر څه چې د هغوی خوښ وؤ هغه يې ورسره کړي هم دی لکه چې د هغه په حقله صحيفو فرمائيلي وؤ.“

د پيريانو نيولې هلک جوړول

(۱۴) چې هغوی مريدانو ته واپس راغلل نو گڼ خلق يې ورسره وليدل چې په کښې د شرعي عالمان هم وؤ او بحث يې ورسره کولو. (۱۵) هر کله چې هغوی عيسی وليدلو نو ټول خلق حېران شول او په منډه هغه له ستړي مشي له ورغلل. (۱۶) هغه تپوس ترې وکړو چې، ”دا د څه بحث روان دے؟“ (۱۷) په گڼه کښې يو سړی جواب ورکړو، ”أستاذ، ما خپل زوی تا له راوستے دے. هغه پيريانو نيولے دے چې ورنه خبرې نه شي کولے. (۱۸) کله چې پرې چپه راشي نو په زمکه يې راوولی او په خوله يې ځگونه راشي، غاښونه چيچي، او بدن يې اېغ نېغ شي. ما ستا مريدانو ته خواست وکړو چې دا ترې نه وباسئ خو هغوی پاتې راغلل.“ (۱۹) عيسی جواب ورکړو، ”اے بي ايمان پيری، زه به ترڅو تاسو سره يم او زه به ترڅو تاسو زغمم؟ دے ما له راوولی.“ (۲۰) نو هغوی هغه هلک هغه له راوستو. او څه وخت چې پيری هغه وليدو نو د هغه وجود يې تاو راتاو کړو او هغه په زمکه پرېوتو، ورغړېدو او په خوله يې ځگونه راغلل. (۲۱) عيسی د هغه د پلار نه تپوس وکړو چې، ”خومره موده کيږي چې دے په دې حال دے؟“ هغه جواب ورکړو چې، ”د وړوکوالي راسې. (۲۲) خو ځله يې د هلاکولو دپاره اور او اوبو ته هم غورزولے دے، او که تہ څه کولے شي نو په مونږ رحم وکړه او مدد راسره

وکره. (۲۳) عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، ”ته ولی داسې وائی چې که ته خه کولے شی؟ د چا چې پوره ایمان وی د هغه دپاره هر خه ممکن دی.“ (۲۴) د هلک پلار چغې کړې چې، ”زه ایمان لرم، خو زما کمزورے ایمان مضبوط کره.“ (۲۵) کله چې عیسیٰ ولیدل چې گن خلق رانزدې کیری نو هغه هغه پیرے ورتلو. هغه وفرمائیل، ”اے گونگا او کون پیریه، زه درته حکم کوم، چې د ده نه راوخه او بیا کله هم مه ورننوځه.“ (۲۶) هغه په زوره چغې کړې او پېر یې تاو راتاو کړو او بیا پیرے ترې ووتو او هلک لکه د مری په شان پرپوتو، بلکې پېرو وئیل چې، ”دے مړ دے.“ (۲۷) خو عیسیٰ هغه د لاسه ونيولو او په پښو یې ودرولو او هغه ودرېدو. (۲۸) بیا عیسیٰ دننه لاړو او د هغه مریدانو ترې ځان له تپوس وکړو چې، ”دا مونږ ولی نه شو شړلے؟“ (۲۹) هغه ورته وفرمائیل، ”دا قسم صرف او صرف د دُعا په وسیله شړلے کیری.“

د حضرت عیسیٰ په دویم ځل د خپل مرگ او د راژوندی کېدلو په حقله پېشگوئی کول

(۳۰) بیا هغوی د هغې علاقې نه لارل او د گلیل نه واورېدل. عیسیٰ دا غوښتل چې هیڅوک پرې خبر نه شی چې چرته دی، (۳۱) ځکه چې هغه خپلو مریدانو له تعلیم ورکولو او ورته یې وفرمائیل چې، ”ابن آدم به د دشمنانو لاسونو ته حواله کړے شی. هغوی به دے قتل کړی، خو د مرگ نه درې ورځې پس به هغه بیا راژوندے شی.“ (۳۲) خو هغوی د هغه په خبره نه پوهېدل او د یرې نه یې تپوس ترې هم نه شو کولے.

د ټولو نه لوی څوک دے؟

(۳۳) هغوی بیا کفرنحوم ته راغلل کله چې عیسیٰ په کور کېنې دننه وو نو د هغوی نه یې تپوس وکړو چې، ”تاسو په لار کېنې د خه په حقله بحث کولو؟“ (۳۴) خو

هغوی غلی وُو، ځکه چې په لار کښې هغوی د یو بل سره دا بحث وکړو چې د ټولو نه لوی څوک دے. (٣٥) هغه کښېناستو او هغه دولس مریدان یې راوغوښتل او ورته یې وفرمائیل، ”که څوک دا غواړی چې د ټولو نه اول شی نو هغه دې ځان د ټولو نه وروستو کړی او د ټولو خادم دې شی.“ (٣٦) بیا هغه یو ماشوم د لاسه ونيولو او د هغوی په وړاندې یې ودرولو او خپله غېږه یې ترې تاو کړه او ورته یې وفرمائیل، (٣٧) ”څوک چې زما په نوم داسې ماشوم قبول کړی هغه ما قبلوی او څوک چې ما قبلوی هغه ما نه، بلکې هغه څوک قبلوی چې زه یې رالېږلے یم.“

هغه څوک چې زمونږ خلاف نه دے زمونږ ملگر دے

(٣٨) یوحنا هغه ته ووئیل، ”استاذه، مونږ یو سرے ولیدو چې ستا په نوم پیریان شری، او مونږ د هغه د منع کولو کوشش وکړو ځکه چې هغه زمونږ نه نه وو.“ (٣٩) خو عیسی هغه ته وفرمائیل، ”هغه مے منع کوئ ځکه چې داسې هیڅوک نشته چې زما په نوم معجزې ښکاره کوی او بیا به په ما پسې بد وائی. (٤٠) خو هر څوک چې زمونږ خلاف نه دے هغه زمونږ ملگر دے. (٤١) زه تاسو ته رښتیا وایم چې که څوک هم تاسو ته په دې نیت یو جام اوبه درکړی چې تاسو د مسیح مریدان یئ نو هغه کس به یقیناً بې اجره پاتې نه شی.

د گناه لمسونه

(٤٢) او هر څوک چې له دې ورو نه چې په ما ایمان لری، د هغوی په لار کښې خنډونه جوړوی نو دا به د هغه دپاره غوره وی چې د هغه په غاړه کښې د ژرندې پل واچولے شی او په دریاب کښې وغورزولے شی. (٤٣) - (٤٤) که ستا لاس تا گناه ته ولمسوی نو ځان نه یې پرې کړه، ځکه چې ستا دپاره دا غوره ده چې په ابدی ژوندون کښې د یو بونډی لاس سره داخل شی، نه دا چې دواړه لاسونه دې

سم وی او دوزخ ته لار شې چرته چې نه مړ کېدونکے اور دے. (۴۵) - (۴۶) او کة ستا پښه تا گناه ته ولمسوی نو ځان نه یې پرې کره ځکه چې ستا دپاره دا بنه ده چې په ابدی ژوندون کېنې په یوه پښه شل داخل شې نه دا چې دواړه پښې دې سمې وی او دوزخ دې ځای شی. (۴۷) او کة ستا سترگه تا گناه ته ولمسوی نو وې باسه. ستا دپاره به دا غوره وی چې د ځدای پاک په بادشاهی کېنې په یوه سترگه داخل شې، نه دا چې دواړه سترگې دې وی او دوزخ ته وغورزولے شی، (۴۸) چرته چې چینجی چرې نه مری او اور یې نه مړ کیږی. (۴۹) هر څوک به په اور سره مالگین کیږی. (۵۰) مالگه بنه څیز دے، خو کة مالگه بې خونده شی نو بیا به څنگه دوباره مالگینه شی؟ په خپلو کېنې مالگه وساتئ او د یو بل سره په صلح اوسئ.

د طلاق په باب کېنې تعلیم

۱۰ (۱) عیسی د هغه ځای نه بیا روان شو نو یهودیه او اردن د سیند پورې غاړې ته لارو، او پېر خلق بیا ترې راچاپیره شو. او د خپل عادت په مطابق هغه بیا هغوی ته تعلیم شروع کړو. (۲) نو ځینې فریسیان راغلل او ترې د آزمېښت په طور یې دا تپوس وکړو، ”ولې یو سړی له دا روا دی چې خپله بنځه طلاقه کړی؟“ (۳) هغه په جواب کېنې ترې تپوس وکړو چې، ”موسی تاسو ته څه حکم کړے وو؟“ (۴) هغوی جواب ورکړو چې، ”موسی سړی ته دا اجازت ورکړے دے چې طلاق نامه دې ولیکی او بنځه دې پرېږدی.“ (۵) عیسی هغوی ته وفرمائیل چې، ”دا حکم هغه ستاسو د زړه د سختوالی په وجه ولیکلو. (۶) خو د دنیا د شروع نه ”ځدای پاک هغوی نر او بنځه پیدا کړل.“ (۷) ”په دې وجه به سرے خپل مور پلار پرېږدی او د خپلې بنځې سره به یو ځای شی. (۸) او دا دواړه به یو بدن شی.“ نو بیا نور دوئ دوه نه خو یو بدن وی. (۹) نو په دې وجه څوک چې ځدای پاک یو ځای کړی دی نو بنی آدم دې یې نه جدا کوی.“ (۱۰) نو

بيا چې دوى كور ته ننوتل نو مريدانو ترې په دې حقله تپوس وكړو. (۱۱) هغه هغوى ته وفرمائيل، ”هر څوك چې خپله بنځه طلاقه كړي او د بلې سره واده وكړي نو هغه د اولنې بنځې خلاف زنا كوي. (۱۲) او دغه شان كه يوه بنځه خاوند له طلاق وركړي او بل سره واده وكړي نو هغه هم زنا كوي.“

ماشومانو له برکت وركول

(۱۳) بيا خلقو د دې دپاره عيسى له ماشومان راوستل چې د برکت دپاره لاس پرې كېږدى خو مريدانو هغوى ورتل. (۱۴) خو كله چې عيسى دا وليدل نو خفه شو او هغوى ته يې وفرمائيل چې، ”ماشومان ما ته راپرېږدئ، دوى مۀ منع كوي ځكه چې د خدائ پاك بادشاهى هم د داسې خلقو ده. (۱۵) زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې هر څوك چې د خدائ پاك بادشاهى د ماشوم په شان قبوله نۀ كړي هغه به په كښې هيڅكله هم وړداخل نۀ شي.“ (۱۶) هغه هغوى په غېږ كښې اوچت كړل، په سر يې ورله لاس كېښودو او برکت يې وركړو.

دولتمند سرې

(۱۷) عيسى بيا په سفر روانېدو چې يو سرې رامنده كړه او د هغه په وړاندې په گوډو شو او تپوس يې وكړو، ”اے نېكه اُستاده. زۀ داسې څۀ وكړم چې د ابدى ژوندون وارث شم؟“ (۱۸) عيسى هغه ته وفرمائيل، ”تۀ ما ته نېك ولې واښې؟ د خدائ پاك نه بغير بل هيڅوك نېك نشته. (۱۹) تا ته د خدائ پاك حكومونه معلوم دى چې، قتل مۀ كوه، زنا مۀ كوه، غلامۀ كوه، د دروغو گواهي مۀ كوه، ټگي مۀ كوه او د خپل مور پلار عزت كوه.“ (۲۰) هغه جواب وركړو، ”اُستاده. ما د ځوانۍ نه په دې هر څۀ عمل كړې دى.“ (۲۱) بيا عيسى هغه ته وكتل، په هغه يې مينه راغله او ورته يې فرمائيل چې، ”په تا كښې د يو څيز كمې دى، لار شه خپل ټول مال حال خرڅ كړه او خوارانو له يې وركړه، نو بيا به تۀ د آسمان خزاني

ومومي. بيا راځه، او په ما پسې شه.“ (۲۲) کله چې هغه دا خبره واورېده نو خفه زهير لارو ځکه چې هغه ډېر مالداره سره وو. (۲۳) عيسی گېرچاپېره خپلو مريدانو ته وکتل او ورته يې وفرمائيل، ”د يو مالداره دپاره د خدای پاک په بادشاهۍ کښې داخلېدل څومره گران کار دے.“ (۲۴) مريدان د هغه په دې خبره حق حېران شول خو عيسی په دوهم ځل وفرمائيل، ”بچو، د خدای پاک په بادشاهۍ کښې داخلېدل څومره گران کار دے.“ (۲۵) د يو مالداره سرې په نسبت د خدای پاک په بادشاهۍ کښې داخلېدل د يو اوبن دپاره د ستني په سوري کښې تېرېدل آسان دى.“ (۲۶) هغوی د مخکښې نه هم زيات حق حېران شول او يو بل ته يې ووييل، ”نو بيا به څوک خلاصون ومومي؟“ (۲۷) عيسی هغوی ته وکتل او وې فرمائيل، ”د بنی آدم دپاره خو دا ناممکنه ده خو خدای پاک ته هر څه ممکن دى.“ (۲۸) بيا پطروس وئيل شروع کړل، ”گوره، مونږ خو د دې دپاره هر څه پرېښی دی چې تا پسې روان شو.“ (۲۹) عيسی ورته وفرمائيل، ”زه تاسو ته دا وایم چې چا چې زما او زما د زيری د خاطره کور، وروڼه، خوبندې، مور پلار، اولاد يا زمکه پرېښی وی، (۳۰) نو چې هغوی ته به په دې دنيا کښې يو په سل اجر ورکړی شی، کورونه، وروڼه، خوبندې، ميندې، اولاد او زمکه، او ورسره رېرېدل، او په آخرت کښې به د تل ژوندون بيا مومي. (۳۱) خو ډېر اول به آخر کړی شی او آخر به اول کړی شی.“

په درېم ځل د حضرت عيسی د خپل مرگ او د بيا ژوندی کېدو په باب کښې پېشگوئی کول

(۳۲) دوی د يروشلم په لار روان وو او عيسی ترې وړاندې وو. او مريدان حېران شوی وو او څوک چې ورپسې روان وو هغوی یرېدل. هغه هغه دولس مريدان ځان له کړل او ورته يې وضاحت وکړو چې هغه ته څه پېښېدونکی دى. (۳۳) هغه ورته وفرمائيل، ”مونږ اوس يروشلم ته ځو او ابن آدم به مشرانو امامانو او د شرعی عالمانو ته حواله کړی شی. هغوی به پرې د مرگ حکم وکړی او

غږیهودیانو ته به یې حواله کړی. (۳۴) په هغه پورې به ملنډې وکړې شی او توکانی به پرې وتوکلې شی، په کورو به ووهلې شی او قتل به یې کړی، خو درې ورځې پس به هغه بیا ژوندې پاڅی.

د یوحنا او یعقوب عرض

(۳۵) د زیدی زامن یعقوب او یوحنا هغه له ورغلل او ورته یې ووئیل، ”اُستازه مونږ چې ستا نه څه هم غواړو هغه زمونږ دپاره وکړه.“ (۳۶) هغه ورته وفرمائیل چې، ”تاسو څه غواړئ چې زه یې درله وکړم؟“ (۳۷) هغوی جواب ورکړو، ”مونږ له دا اجازت راکړه چې مونږ هم ستا په لویۍ کښې تا سره، یو ستا ښی لاس ته او بل گس لاس ته یو ځای کښېنو.“ (۳۸) عیسی هغوی ته وفرمائیل، ”تاسو چې څه غواړئ په هغې نه پوهېږئ. کوم د مصیبتونو کنډول به چې زه څښم ولې تاسو به هغه وڅښلې شی؟ یا به هغه بیتسمه واخستلې شی چې به پرې زما بیتسمه کپړی؟“ (۳۹) هغوی جواب ورکړو چې، ”آو، مونږ یې څښلې شو.“ بیا عیسی ورته وفرمائیل چې، ”کوم کنډول چې زه څښم، تاسو به یې وڅښئ، او په کومه بیتسمه چې به زما بیتسمه کپړی، په هغې به ستاسو بیتسمه هم وشي.“ (۴۰) خو دا زما په اختیار کښې نه دی چې خپل ښی او گس لاس ته څوک کښېنوم، خو دا د هغه چا دې د چا دپاره چې دا تیار کړې شوي دې.“ (۴۱) هر کله چې نورو لسو دا واورېدل نو هغوی یعقوب او یوحنا ته غصه شول. (۴۲) عیسی هغوی ځان ته راوبلل او ورته یې وفرمائیل، ”تاسو ته پته ده چې د قومونو حکمرانان په خپلو خلقو باندې رعب اچوی او د هغوی لوی افسران په هغوی باندې د خپل اختیار غلط استعمال کوی.“ (۴۳) خو ستاسو دپاره داسې نه دی. په تاسو کښې چې څوک مشري غواړی هغه دې ستاسو خادم شی. (۴۴) او هر هغه څوک چې په تاسو کښې مشر کېدل غواړی هغه دې په خپله خوښه د ټولو خادم شی. (۴۵) ځکه چې ابن آدم د دې دپاره رانه غلو چې د هغه خدمت دې وکړې شی خو د دې دپاره راغلو چې د نورو خدمت وکړی او خپل ژوند د پېرو دپاره فدیة کړی.“

د پوند برتمای بینا کول

٤٤) خو هغوی یریحو ته راغلل او کله چې عیسی او د هغه مریدان د بشاریې نه ووتل نو گڼ خلق ورپسې ؤو، نو یو پوند فقیر د تمای زوی برتمای څوک چې د لارې په غاړه ناست وو، ٤٧) نو کله چې هغه په دې خبر شو چې دا عیسی ناصری دے نو هغه چغې کړې، ”اے عیسی د داؤد زویه، په ما رحم وکړه.“ ٤٨) دېرو خلقو ورته په سختی ووئیل چې، ”چپ شه،“ خو هغه لا نورې هم چغې زیاتې کړې، ”اے د داؤد زویه. په ما رحم وکړه.“ ٤٩) عیسی ودرېدلو او وې فرمائیل، ”دے دلته راولی.“ نو هغوی هغه پوند سرے راوستو او ورته یې ووئیل، ”پاخه، زړور شه، هغه دې غواړی.“ ٥٠) په دې هغه خپله چوغه وغورزوله، سمدستی پورته شو او عیسی له راغلو. ٥١) عیسی هغه ته وفرمائیل، ”ته څه غواړې چې زه یې ستا دپاره وکړم؟“ هغه پوند سرې جواب ورکړو، ”استازه، زه بیا خپل نظر غواړم.“ ٥٢) عیسی هغه ته وفرمائیل، ”لار شه، خپل ایمان ته روغ کړې،“ نو سمدستی هغه بینا شو او عیسی پسې روان شو.

په یروشلم کښې د حضرت عیسی کامیابه استقبال

١١) هغوی چې یروشلم ته رانزدې شول او چې بیت فگے او بیت عنیاه ته د زیتونو غره ته ورسېدل نو عیسی خپل دوه مریدان د دې هدایاتو سره ولېږل، ١٢) ”دې مخامخ کلی ته ورشئ. نو چې څنگه ورننوځئ نو تاسو به یو کوچانی تړلے ومومئ چې تر اوسه پرې هیچا لا سورلی نه ده کړې. هغه پرانیزی او دلته یې راولی. ١٣) که څوک درنه تپوس وکړی چې دا څه کوی؟ نو ورته ووايي چې زمونږ د مالک دا په کار ده او هغه به یې سمدستی دلته واپس راولېږی.“ ١٤) هغوی لارل او د دروازې نه بهر یې په کوڅه کښې هغه کوچانی تړلے وموندلو. هغوی هغه پرانستو، ١٥) او په ولاړو خلقو کښې ځینو ورته ووئیل چې، ”دا څه

کوی؟ تاسو دا کوچانیے ولی پرائیزی؟“ (۶) نو هغوی هغه جواب ورکړو څه چې ورته عیسی فرمائیلی ؤو، نو بیا یې هغوی پرېښودل چې بو یې ځی. (۷) نو هغوی عیسی له کوچانیے راوستو او خپلې جامې یې پرې واچولې او هغه پرې سور شو. (۸) او ډېرو خلقو ورته په لارو کښې خپلې جامې وغوړولې او نورو د پټو نه ځانگې پرېکړلې او ورته یې خورې کړلې. (۹) او څومره خلق چې مخکښې تلل او هغه چې وروستو راتلل، نو بیا څوک چې د هغه نه وړاندې تلل او څوک چې ورپسې روان ؤو هغوی چغې ویستلې چې، ”امبارکی د هغه چا چې د مالک خدای په نوم راځی. (۱۰) زمونږ د پلار نیکه داؤد راتلونکې بادشاهی دې مبارکه وی. په آسمان کښې دې په هغه مبارکی وی.“ (۱۱) هغه یروشلم ښار ته راغلو او د خدای کور ته ورننوتو او گېرچاپېره یې وکتل، خو ماښام ناوخته هغه د دولسو مریدانو سره بیتِ عنیاه ته لاړو.

د اینځر په ونې لعنت کول

(۱۲) په بله ورځ چې هغوی د بیتِ عنیاه نه ووتل نو عیسی اوږه شوې وو. (۱۳) او د لرې نه یې چې د اینځر یوه ونه ولیده نو ورغلو چې هغه په کښې څه پیدا کړی. خو کله چې هغه ورغی نو د پاڼو نه بغېر یې په کښې هیڅ ونه موندل ځکه چې دا د اینځرو موسم نه وو. (۱۴) هغه ونې ته یې وفرمائیل چې، ”بیا به هیڅوک هم هیڅکله ستا نه مېوه ونه خوری.“ او د هغه مریدانو دا واورېدل.

د خدای پاک د کور پاکول

(۱۵) کله چې هغوی یروشلم ته راغلل نو عیسی بیا د خدای کور ته ورننوتو او هغه ټول خلق چې د خدای په کور کښې یې سوداگری کوله وشړل. او هغه د صرافانو تختې او د کونټرو د خرڅوونکو کُرسی یې نسکورې کړې. (۱۶) او د خدای د کور په دربار کښې هغه د تجارت د څیزونو وړل راوړل نه پرېښودل. (۱۷) نو بیا یې

هغوی ته تعلیم شروع کړو او وې فرمائیل، ”ولې صحیفې دا نه وائی چې، زما کور به د ټولو قومونو دپاره د دُعا کور بللے شی؟ خو تاسو ترې د پاکوانو اډه جوړه کړې ده.“ (۱۸) مشرانو اِمامانو او د شرعې عالمانو چې دا واورېدل نو کوشش یې کولو چې هغه په خه چل هلاک کړی خو هغوی یرېدل خکه چې ټول خلق د هغه د تعلیم نه ډېر متاثره وُو.

د اینخر د وچې شوې ونې سبق

(۱۹) او چې ماېنام شو نو عیسی او د هغه مریدان د ېنار نه بهر ووتل. (۲۰) بله ورغ سحر وختی چې هغوی په لاره تېرېدل نو هغوی ولیدل چې هغه د اینخر ونه له بېخ نه اوچه شوې ده. (۲۱) پطروس هغه خبره رایاده کړه کومه چې عیسی پرون د اینخر ونې ته کړې وه نو هغه ووئیل، ”اُستاده، وگوره د اینخر په کومه ونه چې تا لعنت کړے وو هغه اوچه شوې ده.“ (۲۲) عیسی ورته جواب ورکړو چې، ”په خدای پاک ایمان ساتے. (۲۳) زه تاسو ته رېنتیا وایم چې که خوک دې غر ته ووائی چې د دې خپل خایه اوچت شه او سمندر کښې وغورزېږه، او په زړه کښې یې شک نه وی او ایمان ساتے، نو هر خه چې وائی هغه به د هغه دپاره وشي. (۲۴) خکه زه تاسو ته وایم، تاسو چې د خه دپاره هم دُعا کوئ نو ایمان ساتے چې دا تاسو حاصل کړو نو هغه به ستاسو شي. (۲۵) - (۲۶) او هر کله چې تاسو دُعا ته ودرېږئ نو که ستاسو په زړه کښې د چا خلاف خبرې وی، نو هغه معاف کړئ، د دې دپاره چې ستاسو آسمانی پلار به ستاسو نافرمانی معاف کړي.“

د حضرت عیسی د اختیار په حقله سوال

(۲۷) هغوی یو خل بیا یروشلم ته راغلل او کله چې عیسی د خدای په کور کښې ګرځېدو نو مشران اِمامان، د شرعې عالمان او د قوم مشران ورته راغلل، (۲۸) او ورته وې وئیل، ”ته دا کارونه په کوم اختیار کوې؟ او دا اختیار تا له چا درکړے

دے چې ته داسې کوه؟“ (۲۹) عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”زه هم ستاسو نه یو تپوس کوم، تاسو یې جواب راکړئ نو زه به هم تاسو ته دا وښایم چې په کوم اختیار زه دا کارونه کوم. (۳۰) د یحییٰ بیتسمه د آسمان د لوری وه او که د انسان نه؟ جواب راکړئ.“ (۳۱) په دې هغوی د یو بل سره په بحث شول چې، ”مونږ څه ووايو؟ که چېرې مونږ ووايو چې له آسمان نه، نو هغه به راته ووائی چې بیا تاسو په هغه ایمان ولې رانه وړو؟ (۳۲) او که مونږ وایو چې د انسانانو نه، نو بیا به څه وشي؟“ دوی د خلقو نه یرېدل ځکه چې د ټولو خلقو دا ایمان وو چې یحییٰ نبی وو. (۳۳) نو ځکه هغوی جواب ورکړو چې، ”مونږ خبر نه یو.“ او عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، ”بیا به زه هم درته ونه وایم چې زه په کوم اختیار دا کارونه کوم.“

د انگورو باغ او د باغوانانو مثال

۱۲ (۱) عیسیٰ هغوی ته بیا په مثالونو کښې خبرې شروع کړې. ”یو سړی د انگورو باغ ولگولو او گېرچاپېره یې دېوال ترې تاو کړو او په کښې یې د انگورو لنگری ولگوله او د څوکیداری دپاره یې په کښې یو برج جوړ کړو. او بیا یې زمیندارانو ته په اجاره ورکړو او بل ملک ته لاړو. (۲) کله چې د انگورو موسم راغلو نو هغه اجاره دارو له یو نوکر ورولېږلو چې د هغوی نه د هغه د پېداوار برخه وصول کړی. (۳) خو هغوی هغه ونيولو، وې وهلو او تش لاس یې واپس ولېږلو. (۴) بیا هغه یو بل نوکر ورولېږلو او دے هم هغوی په سر سر وټکولو او بې عزته یې کړو. (۵) بیا هغه یو بل ورولېږلو او هغه دوی مړ کړو. او د دة نه علاوه داسې نور هم وو، څوک یې چې ووهل او ځینې یې مړه کړل. (۶) اوس د دة سره یو کس پاتې وو، د هغه خپل نیازین زوی. په آخر کښې یې هغه ورولېږلو. هغه ووئیل چې زما د زوی احترام خو به وکړی. (۷) خو اجاره دارو یو بل ته ووئیل چې هم دغه خو وارث دے، راځئ چې مړ یې کړو او میراث به یې زمونږ

شى. (۸) نو هغوى هغه ونيولو او مړ يې كړو او د هغه لاش يې د باغ نه بهر وغورزولو. (۹) نو د انگورو د باغ مالک به د هغوى سره څه سلوک وكړي؟ هغه به راشي او دا ټول اجاره دار به مړه كړي او د انگورو باغ به بل چا له وركړي. (۱۰) ولې تاسو په مقدس كتاب كښې دا چرې نه دي لوستي؟ كوم كانيې چې گلكارانو رد كړي وو هم هغه د گوت سر كانيې شو. (۱۱) دا د مالک خدائ كارونه دي او دا زمونږ په نظر كښې عجيبه ښكاري. (۱۲) بيا هغوى داسې څه بهانه لټوله چې هغه گرفتار كړي ځكه چې هغوى پوهېدل چې دې دا مثال د هغوى په خلاف وركوي، خو هغوى د خلقو نه یرېدل نو هغوى هغه پرېښودو او ترې لارل.

د روم قيصر له محصل وركول

(۱۳) بيا هغوى څو فريسيان او هيروديان ورولبړل چې عيسى په خپلو خبرو كښې راگېر كړي. (۱۴) هغوى راغلل او ورته يې ووييل، "استاده، مونږ خبر يو چې ته يو ربښتنيې سرې يې او د هيچا طرفداري نه كوي، كه هغه هر څوك هم وي، خو ته د خدائ پاك د لارې تعليم په ربښتيا سره وركوي. ولې مونږ ته دا روا دي چې د روم قيصر ته محصل وركړو او كه نه؟ ولې مونږ هغوى ته وركړو او كه وريې نه كړو؟" (۱۵) خو هغه د دوى په منافقت پوهه شو او ورته يې وفرمائيل، "تاسو ولې زما د راگېرولو كوشش كوي؟ ما له د سپينو زرو يوه سيكه راوړئ چې زه ورته وگورم." (۱۶) هغوى يوه سيكه راوړه او هغه هغوى ته وفرمائيل چې، "په دې د چا تصوير او د چا نوم دې؟" هغوى جواب وركړو، "دا د قيصر دې." (۱۷) بيا عيسى هغوى ته وفرمائيل، "څه چې د قيصر وي هغه قيصر له وركړئ او څه چې د خدائ پاك وي هغه خدائ پاك له وركړئ." هغوى د ده په خبرو حق حبران شول.

د قیامت په باب کښې سوال

۱۸) بیا ځینې صدوقیان څوک چې د قیامت نه منکر دی هغه له راغلل او د هغه نه یې داسې تپوس وکړو چې، ۱۹) ”اُستازده، موسیٰ مونږ ته دا بشودلی دی چې کله د چا ورور مړ شی او بنځه یې پاتې شی او بچی یې نه وی نو بل ورور دې هغه کونډه واده کړی او د هغه نسل دې پیدا کړی. ۲۰) نو اوس اووه وروڼه وو، ورومبی واده وکړو او بې اولاده مړ شو. ۲۱) بیا هغه بنځه دویم واده کړه او هغه هم بې اولاده مړ شو او دغه شان درېم وکړل. ۲۲) آخر اووه واړه مړه شول خو د یو هم اولاد ونه شو. بیا هغه بنځه هم مړه شوه. ۲۳) د قیامت په ورځ به دا بنځه د چا وی، ځکه چې ورسره اووه واړو واده کړې وو؟“ ۲۴) عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”تاسو په غلطه یئ او هم دغه وجه ده چې نه خو تاسو په کتاب مقدس پوهېږئ او نه د خدای پاک په قدرت. ۲۵) کله چې هغوی د مړو نه بیا راژوندی شی نو هغوی به یو بل سره واده نه کوی. هغوی به د آسمان د فرښتو په شان وی. ۲۶) خو قیامت په ورځې د مړو د بیا راژوندی کېدو په حقله، ولې تاسو د موسیٰ په کتاب کښې هیڅ نه دی لوستی، د سوزېدونکی بوتی په قیصه کښې، چې خدای پاک ورته وفرمائیل، ”زه د ابراهیم خدای پاک، د اسحاق خدای پاک، او د یعقوب خدای پاک یم؟“ ۲۷) خدای پاک د مړو خدای پاک نه دے بلکې د ژوندو خدای پاک دے. تاسو پېر گمراه شوی یئ.“

اول حکم

۲۸) بیا د شرعی په عالمانو کښې یو کس چې د دوی دا بحث یې اورېدو او پوهه شو چې هغه دوی ته څنگه ښه جواب ورکړو، نو راوړاندې شو. او هغه ترېنه تپوس وکړو، ”کوم یو حکم د ټولو نه اول دے؟“ ۲۹) عیسیٰ جواب ورکړو، ”اول حکم دا دے چې، ”اے بنی اسرائیلو واوریئ. مالک زمونږ مالک خدای پاک واحد ذات دے. ۳۰) تاسو د مالک خپل خدای پاک سره په پوره زړه سره، په

پوره ځان، او په پوره عقل او په خپل ټول طاقت سره مينه ساتي. (۳۱) دويم دا دے چې، ”د خپل گاونډي سره د خپل ځان په شان مينه ساتي.“ د دې حکمونو نه بل لوی حکم نشته. (۳۲) نو د شرعي عالم هغه ته وويل، ”شاباش اُستاده، ډېر دې بڼه وفرمائيل، ته رښتيا وائي چې خدای پاک يو دے او بې له هغه نه بل نشته. (۳۳) او د هغه سره په پوره زړه او په پوره پوهې او په خپل ټول طاقت سره مينه کوئ او د خپل گاونډي سره د خپل ځان په شان مينه ساتي، نو دا د بلې هرې يوې سوزېدونکې قربانۍ يا نذرانې نه ډېر غوره کار دے.“ (۳۴) هر کله چې عيسی وليدل چې هغه څومره په پوهه سره جواب ورکړو نو هغه ورته وفرمائيل چې، ”ته د خدای پاک د بادشاهۍ نه لرې نه يې.“ د دې نه پس بيا چا همت ونه کړو چې د عيسی نه نور تپوسونه وکړي.

د حضرت داؤد د زوی په حقه سوال

(۳۵) نو کله چې عيسی د خدای په کور کېنې تعليم ورکولو، داسې يې وفرمائيل، ”نو د شرعي عالمان بيا دا څنگه وائي چې مسيح د داؤد زوی دے؟ (۳۶) داؤد په خپله د روح القدس د الهام په وسيله دا فرمائيلي دي چې، ”مالک زما مالک ته وفرمائيل، زما بنی لاس ته تر هغې کېښنه چې ترڅو زه ستا دشمنان ستا د پښو لاندې نه کړم.“ (۳۷) داؤد په خپله هغه ته مالک وائي، نو بيا هغه د داؤد زوی څنگه کېدے شي؟“ هلته ډېره گڼه وه او ډېر په مينه يې د ده خبرې اورېدې.

د شرعي عالمان ملامت کول

(۳۸) عيسی په خپل تعليم کېنې دوی ته وفرمائيل چې، ”د شرعي د عالمانو نه ځان ساتئ څوک چې په لویو لویو چوغو کېنې گرځي او په بازارونو کېنې په سلامونو ډېر خوشحاليږي (۳۹) او په عبادتخانو او په مېلمستياو کېنې د مشرۍ په ځای کېښناستل خوښوي. (۴۰) هم دا هغه خلق دي چې د کونډو جائيدادونه قبضه

کوی او د ریاکاری اوږدې اوږدې دُعاگانې کوی، دوی به سخته سزا ومومی.“

د یوې کونډې ښځې شکرانه

٤١ عیسی د خدای د کور خزانې ته مخامخ کښېناستو او دا ننداره یې کوله چې خلق په خزانه کښې پېسې څنگه اچوی. ډېرو مالدارو خلقو ډیرې زیاتې پېسې واچولې. ٤٢ بیا یوه غریبه کونډه راغله او هغې د تانبې دوه سیکې په کښې واچولې چې دواړه د یوې پېسې برابرې وې. ٤٣ بیا عیسی خپل مریدان ځان ته راوبلل او ورته یې وفرمائیل، ”زه تاسو ته رښتیا وایم چې دې غریبې کونډې د هر چا نه زیات واچول. ٤٤ ځکه چې هغه نورو چې څه واچول د هغوی سره د ضرورت نه سېوا وُو، خو هغې د خپلې غریبې په مطابق چې څه هم ورسره نه وُو د خپلې گزارې هر څه یې واچول.“

د خدای پاک د کور د بربادۍ په باب کښې پېشکوئې

١٣ ١ څه وخت چې عیسی د خدای د کور نه په وتو وو نو د هغه یو مرید ورته ووئیل، ”وگوره، اُستازه. څومره ښکلې کانی او عمارتونه دی.“ ٢ عیسی هغه ته وفرمائیل، ”ته دا لوی لوی عمارتونه وینې؟ په دې کښې به یو کانی هم د بل دپاسه پاتې نه شی او ټول به ونړولې شی.“

د تکلیفونو شروع

٣ او هر کله چې عیسی د زیتونو په غره د خدای کور ته مخامخ ناست وو نو پطروس، یعقوب، یوحنا او اندریاس ترې ځانله تپوس وکړو، ٤ ”مونږ ته ووايه چې دا کار به کله کیږي او د دې ټولو د پوره کېدو نښه به څه وي؟“ ٥ نو بیا عیسی دوی ته وفرمائیل چې، ”خیال کوئ چې څوک مو بې لارې نه کړی. ٦

حُڪه چي ڊپر به زما په نوم راشي او دعويٰ به کوي او وائي به چي زه مسيح یم، او ڊپر خلق به بي لاري کړي. (٧) هر کله چي تاسو د لري او نزدې جنگونو خبر واورئ نو مه واره خطا کپري حُڪه چي دا خيزونه به ضرور پېښيري خو آخر وخت به لانه وي راغلي. (٨) قومونه به د قومونو سره په جنگ وي، بادشاهي به د بادشاهي سره، په ډېرو خايونو کښي به زلزي او قحطونه راخي خو دا به د لنگون د دردونو شروع وي. (٩) خو تاسو بېدار اوسئ. تاسو به عدالتونو ته حواله کپري، تاسو به په عبادتخانو کښي په کور وېله کپري، او تاسو به د حاکمانو او بادشاهانو په وړاندې زما په وجه پېش کولې شي چي د هغوي په وړاندې زما گواهان شي. (١٠) خو د آخر وخت نه اول به زما د زيري بيان ټولو قومونو ته وکړي شي. (١١) خو هر کله چي تاسو ونيولې شي او عدالت ته بوتلې شي نو د اول نه تاسو مه پرېشانه کپري چي تاسو به خه وايئ. خو هر کله چي وخت راشي نو هغه وخت چي خه د وينا دپاره درکړي شي هغه وايئ، حُڪه چي دا به ستاسو خبرې نه وي بلکي ستاسو په ژبه به روح القدس گويا وي. (١٢) ورور به د ورور د مرگ جاسوس شي او پلار به د زوي، او اولاد به د مور پلار خلاف شي او مرگ ته به پي حواله کوي. (١٣) ټول به زما د نوم په وجه تاسو نه نفرت کوي، خو هغه څوک چي تر آخره قائم پاتي شي هغه به بچ شي.

لوي مصيبت

(١٤) هر کله چي تاسو ووينئ چي، هغه پليت بت چي تباهي راوړي په هغه خائي کښي ولاړ دې چرته چي نه دې پکار، نو لوستونکي دې پوهه شي، نو هغه څوک چي په يهوديه کښي دې غرونو ته دې وتبستي. (١٥) که څوک د چت د پاسه وي هغه دې کله هم کور ته ښکته نه راکوزيري چي خه ترې وباسي. (١٦) که څوک په پتي کښي وي نو هغه دې د خپلي چوغي راخستلو دپاره نه واپس کپري. (١٧) افسوس دې په هغه ښځو چي په هغه ورځو کښي اميدواري وي او په هغوي چي بچو له سينه ورکوي. (١٨) دعا کوي چي دا واقعه په ژمي کښي پېښه نه شي. (١٩)

حُڪه چي هغه به پيرې د بد حالي ورځي وي. خُداي پاك چي دا دُنيا پيدا كړې ده لا تر اوسه داسې وخت نه دے راغلي او نه به بيا چرته راشي. (٢٠) كه چرې مالِك خُداي هغه د تكليف ورځي لنډې كړې نه وے نو هيڅ يو بشر به هم بچ شوے نه وے، خو د خپلو غوره كړو د خاطر هغه دا ورځي لنډې كړې. (٢١) او كه بيا تاسو ته په دغه وخت كښې څوك دا ووايي چي وگورئ، مسيح دلته دے يا هلته دے، نو باور پرې مه كوئ. (٢٢) دروغژن مسيحيان او دروغژن نبیان به رابنكاره شي او لوئي معجزې او نښې به بنكاره كوي، او كه ممكن وي نو غوره شوي خلق به بې لارې كړي. (٢٣) خو تاسو خبردار اوسئ، ما تاسو د اول نه په دې خبر كړئ.

د ابن آدم راتل

(٢٤) خو په هغه ورځو كښې د دې تنگسيا نه پس به نمر تور شي او سپورمي به رڼا نه كوي. (٢٥) ستوري به د آسمان نه راپربوځي او آسماني طاقتونه به ولړزولے شي. (٢٦) بيا به هغوي وويني چي ابن آدم به په وريځو كښې په لوي قدرت او ډېر شان او شوكت سره راځي. (٢٧) او هغه به فرښتي ولېري او د آسمان د څلورو طرفونو نه او د دُنيا د آخري حدونو نه به خپل غوره كړي خلق راتول كړي.

د اينځر د ونې نه سبق

(٢٨) د اينځر د ونې نه سبق زده كړئ. هر كله چي د هغې نازكې څانگې غوټي ونيسي او پانې وكړي نو تاسو پوهه شي چي اوږے په راتلو دے. (٢٩) هم دغه شان چي تاسو دا ټولې نښې ووينئ نو تاسو پوهه شي چي هغه ډېر نژدې او په دروازه كښې ولاړ دے. (٣٠) زه تاسو ته رښتيا وایم چي دا موجوده پيرې به تر هغې ختمه نه شي ترڅو چي دا ټولې خبرې ونه شي. (٣١) زمكه او آسمان به فنا

شى خو زما كلام به هيچرې فنا نه شى.

نامعلومه ورځ او وخت

٣٢) خو د هغې ورځې او ساعت هېچا ته پته نشته، نه خو د آسمان فرېستو ته پته شته او نه زوى ته، خو صرف زما پلار پرې خبر دى. ٣٣) خبردار اوسى، ويبس اوسى. تاسو د دې نه خبر نه يئ چې هغه وخت به كله راځي. ٣٤) د دې مثال د هغه سړى په شان دى چې د كوره لرې روان وي او څه وخت چې خپل كور نه ځي نو خپلو نوكرانو ته اختيار وركړى چې هر يو دې خپل كار كوى او څوكيدار ته هم حكم وركړى چې بيدار اوسى. ٣٥) نو بيا تاسو بيدار اوسئ ځكه چې تاسو په دې نه يئ خبر چې د كور مالک به كله راځي، ماښام كه په نيمه شپه، په چرگ بانگ كه سحر په خړه. ٣٦) كه چېرې هغه ناگهانه راشي نو چې هغه مو اوده لاندې نه كړى. ٣٧) او زه چې څه تاسو ته وایم نو هغه ټولو ته وایم چې بيدار اوسئ.

د حضرت عيسى د قتلولو سازش

١٤) د فسح او د پتيرې روتى اختر ته دوه ورځې پاتې وې او مشرانو امامانو او د شرعې عالمانو داسې طريقه لټوله چې عيسى په پټه ونيسى او وې وژنى. ٢) هغوى ووئيل چې، ”دا دې د اختر په ورځو كېنې نه وي، هسې نه چې په خلقو كېنې بلوا جوړه شى.“

په بيتِ عنياه كېنې د حضرت عيسى په سر عطر اچول

٣) عيسى د شمعون جذامى په كور كېنې په بيتِ عنياه كېنې وو. كله چې هغه روتى ته كېنېناستو، نو يوه بنځه راغله او ډېر قيمتى خالص عطر يې د مرمرو په

عطردان کښې راوړل. هغې د عطردان سر مات کړو او د هغه په سر پي عطر واچول. (٤) په حاضر مجلس کښې ځينې کسانو په غصه کښې ووئيل چې، ”دا قيمتي عطر ولې ضائع شول؟“ (٥) ځکه چې دا عطر خو به په څه د پاسه د درېو سوو دینارو خرڅ شوی وې او پېسې به پي خوارانو له ورکړې شوی وې. ”نو هغوی هغې ته غصه وکړه. (٦) خو عيسی ورته وفرمائيل، ”دا پرېږدئ، تاسو دا ښځه ولې تنگوي؟ هغې زما پېر ښه خدمت وکړو. (٧) ځکه چې غريبانان خو به تل تاسو سره وي او هر کله چې تاسو غواړئ د هغوی مدد کولې شئ خو زه به درسره تل نه يم. (٨) هغې نه چې څه کېدې شول، هغه پي وکړل. هغې د ښخولو نه وړاندې زما په بدن عطر واچول. (٩) زه تاسو ته رښتيا وایم چې هر چرته چې په دُنیا کښې دا زېرې خورېږي نو څه چې هغې وکړل نو دا به هم په کښې يادېږي.“

د يهوداه اِسکريوتی په حضرت عيسی مُخبري کولو ته راضی کېدل

(١٠) نو بيا يهوداه اِسکريوتی چې په هغه دولسو مريدانو کښې يو وو، مشرانو امامانو له لارو چې د عيسی مخبري وکړی. (١١) چې هغوی د هغه د غرض نه خبر شول نو هغوی پېر خوشحاله شول او د هغه سره پي د پېسو ورکولو وعده وکړه. د هغه وخت نه پس هغه د مخبري د موقعي په تلاش کښې وو.

مريدانو سره فسح خوړل

(١٢) د پتيرې روتی د اختر په اوله ورځ چې هغوی د فسح گډوږي قربانولو، د عيسی مريدانو د هغه نه تپوس وکړو چې، ”ستا کوم ځای خوښ دې چې مونږ په کښې تا له د فسح خوراک تيار کړو؟“ (١٣) نو هغه خپل دوه مريدان د دې هداياتو سره ولېږل، ”ښار ته لار شئ، يو سرې به ووينئ چې د اوبو منگې به وړی، په هغه پسي لار شئ، (١٤) او هغه چې کوم کور ته ننوځي نو د هغه کور مالک له دا

پېغام ورکړئ چې، اُستاز وائی چې زما او زما د مریدانو دپاره د فسح د خوراک دپاره د مېلمستیا کومه کوټه مقررې شوې ده؟ (۱۵) هغه به تاسو ته یوه لویه تیاره کړې شوې بالاخانه وښائی، زمونږ دپاره هلته د فسح تیارې وکړئ. (۱۶) بیا مریدان روان شول او چې ښار ته دننه شول نو هغوی هر څه هغه شان وموندل څنگه چې هغه ورته فرمائیلی و، نو هغوی د فسح د خوراک تیارې وکړلو. (۱۷) کله چې ماښام شو نو هغه د دولسو مریدانو سره راغلو. (۱۸) څه وخت چې هغوی روټی ته کښېناستل نو عیسی وفرمائیل، ”زه درته رښتیا وایم چې په تاسو کښې به یو زما مڅبرې کوی، هغه څوک چې ما سره روټی خوری.“ (۱۹) په پېرې پرېشانی سره هغوی یو یو ورته ووئیل، ”رښتیا زه خو به نه یم؟“ (۲۰) هغه ورته وفرمائیل چې، ”په تاسو دولسو کښې هغه یو دے څوک چې ما سره په دې تالی کښې لاس ښکته کوی. (۲۱) د ابن آدم په حق کښې چې په صحیفو کښې څه راغلی دی هغه به په هغه لاره ځی، خو افسوس په هغه سړی دے چې په ابن آدم مڅبرې کوی. که هغه سړی پیدا شوے نه وے نو دا به پېره ښه وه.“

د عشاء ربانی مقررول

(۲۲) د خوراک په وخت عیسی یوه روټی راواخسته، شکر یې پرې وکړو او ماته یې کړه. په هغوی یې وویشله او وې فرمائیل، ”دا واخلي، دا زما بدن دے.“ (۲۳) بیا هغه یوه پیالی راواخسته او د خدای پاک شکر یې پرې وویستو او هغوی له یې ورکړه او هغوی ټولو ترې وڅښل. (۲۴) او بیا هغه هغوی ته وفرمائیل چې، ”دا زما وینه ده چې د خدای پاک او د انسانانو تر مینخ د لوظ ښه ده چې د پېرو خلقو دپاره توئیری. (۲۵) زه تاسو ته رښتیا وایم چې د انګورو رس به زه بیا تر هغې ورځې پورې ونه څښم ترڅو چې زه د خدای پاک په بادشاهی کښې یې تازه ونه څښم.“ (۲۶) د حمد وئیلو نه پس دوی د زیتونو غره ته لاړل.

د پطروس د انکار پېشگوټي

٢٧ او عيسی هغوی ته وفرمائيل، "تاسو ټول به تيندک وخورئ ځکه چې دا ليکلې شوی دی چې، "زه به شپون ووهم او گډې به يې خورې ورې شی." ٢٨ خو هر کله چې زه بيا ژوندې پاڅولې شم نو زه به ستاسو نه وړاندې گليل ته لاړ شم." ٢٩ پطروس جواب ورکړو، "که چېرې دوی ټول تيندک وخورئ، خو زه به هيچرې تيندک ونه خورم." ٣٠ عيسی هغه ته وفرمائيل، "زه تا ته رښتيا وایم چې ته به نن په هم دې شپه د دوېم چرگ بانگ وئيلو نه وړاندې درې ځله زما نه انکاری شی." ٣١ خو هغه په دې خبره زور ورکړو، "که زه تا سره مړ هم شم خو ستا نه به هيچرې انکاری نه شم." او هغوی ټولو هم دغه شان ووئيل.

په گيتسمنی کېښي دُعا کول

٣٢ کله چې هغوی گيتسمنی نومې ځای ته ورسېدل نو عيسی خپلو مريدانو ته وفرمائيل، "ترڅو چې زه دُعا کوم تاسو دلته کېښئ." ٣٣ او هغه بيا د ځان سره پطروس، يعقوب او يوحنا بوتل، نو ډېر غمژن شو او پرېشانی پرې راغله. ٣٤ او هغوی ته يې وفرمائيل چې، "زما زړه د غمه چوی او مرگ ته نژدې شوی يم. دلته ايسار شی او ما سره بيدار اوسئ." ٣٥ بيا هغه يو څو قدمه لاړو، او په زمکه پرمخې پرېوتو او دا دُعا يې وغوښتله، "که دا کېدې شی نو دا سخت وخت دې له ما نه لرې کړې شی." ٣٦ هغه وفرمائيل، "ابا،" يعنې پلاره، "ستا دپاره هر څه ممکن دی. دا د تکليف پيالو زما نه اخوا کړه، خو زما مرضی نه بلکې ستا مرضی دې پوره شی." ٣٧ هغه واپس راغلو او هغوی يې اوده وموندل. نو هغه پطروس ته وفرمائيل، "شمعون، اوده يې څه؟ ولې تاسو ما سره يوه گينټه قدرې هم بيدار نه شوی پاتې کېدې؟ ٣٨ بيدار شی، او دُعا وکړئ چې د آزمېښت په وخت ناکامه نه شی. ځکه چې روح خو تيار دې خو بدن کمزور دې." ٣٩ يو ځل بيا هغه لاړو او هم هغه شان دُعا يې وغوښته. ٤٠ چې يو ځل بيا هغه

واپس راغلو نو هغوی پي اوده و موندل حكه چي د هغوی سترگي درني شوې وې، او هغوی په دې نه پوهېدل چي هغه ته خه جواب ورکړي. (٤١) درېم حل هغه راغلو او ورته پي وفرمائيل چي، ”ولې تاسو لا هغه شان اوده پي، هغه شان لا آرام کوئ؟ بس، هغه وخت راغلو چي ابن آدم د گناهگارانو لاسونو ته وسپارلې شي. (٤٢) پاڅئ، ځئ چي ځو. زما مخبر نزدې راغلي دي.“

په حضرت عیسی جاسوسی او د هغه گرفتاری

(٤٣) عیسی چي لا خبرې کولې نو سمدستی یهوداه چي په دولسو مریدانو کښي یو وو راغلو، او هغه سره پېر خلق چي تورې او کوتکې په لاس وړو رابنکاره شول. هغوی مشرانو امامانو، د شرعي عالمانو او اولسي مشرانو رالېږلي و. (٤٤) جاسوس هغوی ته دا نښه ښودلې وه، ”څوک چي زه ښکل کړم هم هغه دي، وې نیسي او د ځان سره پي په حفاظت بوځي.“ (٤٥) کله چي دي هغه ځای ته راورسېدو نو هغه سمدستی وروړاندې شو او عیسی ته پي وویل، ”استاذه.“ او ښکل پي کړو. (٤٦) بیا هغوی عیسی ونيولو او گرفتار پي کړو. (٤٧) په هغه خلقو کښي چي ولاړ وړو یو کس خپله توره راوويستله او د مشر امام په نوکر پي گزار وکړو او د هغه غوږ پي پرې کړو. (٤٨) بیا عیسی وفرمائيل، ”ولې تاسو ما ډاکو گڼئ چي د تورو او کوتکو سره زما په نیولو پسې راغلي یئ؟“ (٤٩) زه هره ورځ تاسو سره د ځدای په کور کښي وم او تعلیم مې ورکولو خو تاسو ما له لاس نه راوړلو. خو دا حكه وشول چي د نبیانو صحيفي پوره شي. (٥٠) نو بیا ټولو مریدانو هغه یواځي پرېښودو او ترې وتښتېدل. (٥١) څوک چي ورسره وړو په هغوی کښي یو ځوان وو چي د کتان د څادر نه پي لنگ وهلې وو. هغوی د نیولو کوشش وکړو، (٥٢) خو هغه د کتان څادر پرېښودلو او لغړ وتښتېدلو.

د حضرت عیسی د جرگې په مخکښي پېښي

٥٣) بيا هغوى عيسى د مشر امام كور ته بوتلو چرته چې مشران امامان، د شرعي عالمان او اولسي مشران راټول وو. ٥٤) پطروس ورپسې په څه فاصله كښې وروستو روان وو، نو كله چې د مشر امام د كور صحن ته ورسېدو، نو نېغ ورغلو او هلته هغه د سپاهيانو سره كښېناستو او اور ته يې ځان تودولو. ٥٥) مشرانو امامانو او ټولې جرگې دا كوشش كولو چې د عيسى په خلاف داسې څه گواهي پېدا كړي چې د مرگ حكم پرې وكړي خو داسې گواهي يې پېدا نه كړې شوه. ٥٦) ډېرو د هغه په خلاف د دروغو گواهي وكړله خو د هغوى بيان د يو بل سره سمون نه خورلو. ٥٧) نو بيا ځيني كسان پاڅېدل او د هغه په خلاف يې داسې د دروغو گواهي وكړه چې، ٥٨) ”مونږ د ده نه دا اورېدلى دى چې، زه به دا د خدائ كور وړانوم چې بنى آدمو ودان كړې دې او په درېو ورځو كښې به بل داسې ودان كړم چې هغه به د بنى آدم په لاسونو نه وي جوړ شوى.“ ٥٩) خو په هم دې خبره د هغوى په گواهي كښې يو والى نه وو. ٦٠) نو بيا مشر امام د هغوى په وړاندې پاڅېدو او عيسى نه يې تپوس وكړو چې، ”ولې تا سره جواب نشته؟ دا الزامونه د څه دى چې هغوى ستا خلاف گواهي وركوي؟“ ٦١) خو هغه چپ پاتې شو او هيڅ جواب يې ورنه كړو. بيا مشر امام ترې تپوس وكړو، ”ولې ته مسيح، د مبارك ذات زوى يې څه؟“ ٦٢) عيسى وفرمائيل چې، ”زه يم، او تاسو به ابن آدم د خدائ پاك بنى لاس ته سره د اختيار ناست او د آسمان په وړيځو كښې په راتلو ووينئ.“ ٦٣) په دې وينا مشر امام خپله چوغه وشلوله او وې وئيل چې، ”دې خو كُفر وائى. د دې گستاخي نه پس هم د نورو گواهانو حاجت شته څه؟“ ٦٤) تاسو په خپله دا كُفر واورېدو ستاسو فېصله څه ده؟“ هغوى جواب وركړو چې، ”دې مجرم دې او د مرگ جوگه دې.“ ٦٥) بيا ځينو په هغه وټوكل او سترگې يې ورته پټې كړې او په سوكونو يې وهلو او جر يې ورپسې وويستلو، ”وايه كنه ته چا ووهلې.“ او سپاهيانو هم هغه د بوتلو په وخت كښې په څپېرو ووهلو.

د پطروس انکار کول

٦٦ په دې دوران کښې پطروس لا هغه شان په صحن کښې وو. د مشر امام يوه خدمتگاره په هغه لاره تېرېدله. ٦٧ کله چې هغې پطروس اور ته په تودېدو وليدو، نو هغې هغه ته وکتل او وې وئيل، ”ته خو هم د دې عيسی ناصری سره وې.“ ٦٨ خو هغه منکر شو او وې وئيل، ”ما ته هيڅ پته نشته، چې دا ته لا څه وي.“ بيا هغه بهر ډيوډی ته لاړو په هم دې وخت چرگ بانگ ووتيلو. ٦٩ او هغې خدمتگارې هغه هلته بيا وليدو او ولاړو خلقو ته يې ووتيل، ”دې د هغه ملگرې دې.“ ٧٠ خو هغه بيا منکر شو. لږه شېبه وروستو څوک چې هلته ولاړ و او پطروس ته يې بيا ووتيل، ”بې شکه ته د هغوی نه يو يې ځکه چې ته هم د گليل يې.“ ٧١ په دې هغه په بنیرو سر شو او په قسم سره يې ووتيل، ”تاسو چې د کوم سړی ذکر کوئ زه هغه نه پېژنم.“ ٧٢ بيا چرگ په دوهم ځل بانگ ووتيلو او پطروس ته رايا د شو چې عيسی هغه ته فرمائيلی و او چې، ”د چرگ د دوه ځله بانگ ووتلو نه وړاندې به ته زما نه درې ځله انکاری شي.“ نو هغه بيا ډېر خفه شو او په ژړا شو.

حضرت عيسی د پيلاطوس په وړاندې

١٥ هر کله چې سحر شو نو مشرانو امامانو، د شرعی عالمانو او اولسی مشرانو په صلاح دا فېصله وکړه او عيسی يې وتړلو، بيا يې هغه روان کړو، او پيلاطوس ته يې حواله کړو. ١ پيلاطوس د هغه نه تپوس وکړو چې، ”ولې ته د يهوديانو بادشاه يې څه؟“ هغه جواب ورکړو، ”تا په خپله ووي.“ ٢ نو بيا مشرانو امامانو په هغه ډېر الزامونه ولگول. ٣ او پيلاطوس د هغه نه بيا تپوس وکړو، ”ولې تا سره د خپلې صفایې دپاره څه جواب نشته څه؟ ته گورې چې دوی په تا څومره الزامونه لگوي.“ ٤ خو پيلاطوس په دې خبره حېران شو چې عيسی بل هيڅ جواب ورنه کړو.

په حضرت عیسیٰ باندې د مرگ حکم کول

⑥ د اختر په ورځ د گورنر دا دستور وو چې د خلقو په خوښه به یې یو قېدی آزادولو. ⑦ په دغه وخت کښې برابا نومې یو مجرم د باغیانو سره په قېد کښې وو چې د بغاوت په وخت یې قتل کړې وو. ⑧ کله چې خلق د دستور په مطابق خواست له راغلل، ⑨ نو پیلطوس جواب ورکړو چې، ”ولې تاسو دا غواړئ چې زه د یهودیانو بادشاه تاسو ته آزاد کړم؟“ ⑩ ځکه چې هغه ته پته وه چې مشرانو امامانو عیسیٰ د حسد په وجه ده ته حواله کړې وو. ⑪ خو مشرانو امامانو خلق ولمسول چې هغه ته ووايي چې، ”عیسیٰ نه بلکې برابا را آزاد کړه.“ ⑫ پیلطوس بیا هغوئ ته وویل چې، ”کوم سړی ته چې تاسو د یهودیانو بادشاه وایئ، د هغه سره بیا څه وکړم؟“ ⑬ هغوئ چغې کړې، ”دې په سولی راځوړند کړه.“ ⑭ پیلطوس تپوس وکړو چې، ”ولې، هغه څه بد کار کړې دې؟“ خو هغوئ نورې هم چغې تېزې کړې، ”په سولی یې کړه.“ ⑮ نو پیلطوس د خلقو د تسلی دپاره برابا آزاد کړو او عیسیٰ یې په کوږو ووهلو او په سولی کولو ته یې ورکړو.

د سپاهیانو د حضرت عیسیٰ پورې توقی کول

⑯ بیا د گورنر سپاهیانو عیسیٰ قلعي ته بوتلو او ټوله فوجی دسته یې را جمع کړه. ⑰ هغوئ عیسیٰ ته کاسنی چوغه واغوسته او د ازغو تاج یې جوړ کړو او ورته یې په سر کړو. ⑱ او بیا یې هغه ته په دې وینا سره سلامی کوله، ”اے د یهودیانو بادشاه سلامت.“ ⑲ او هغوئ هغه په بینت په سر وهلو او توکاني یې پرې ټوکل او بیا هغه ته په گوږو شول او د ټوقو سجدې یې ورته وکړې. ⑳ او چې توقی یې بس کړې نو کاسنی چوغه یې ترې وویستله او خپلې جامې یې ورواغوستلې. بیا یې هغه بهر په سولی کولو له بوتلو.

د حضرت عیسیٰ په سولی کول

٢١) د سکندر او د روفوس پلار شمعون څوک چې د کرینی اوسېدونکې وو هغه د کلی نه په هغه لاره راروان وو نو هغوی هغه په بیگار ونيولو چې د عیسیٰ سولی یوسی. ٢٢) هغوی عیسیٰ گولگتا نومې ځای ته راوستو چې مطلب یې د کوپرو ځای دی. ٢٣) هغه ته یې د مړ چیر سره گډ کړی مے ورکول خو هغه ونه څښل. ٢٤) بیا هغوی هغه په سولی وڅېړولو او هر یو د خپل حق معلومولو دپاره د هغه په جامو پچه واچوله او په خپلو کښې یې تقسیم کړې. ٢٥) د سولی کولو وخت د سحر نهه بجې وو. ٢٦) او د هغه خلاف د الزام په تخته څه داسې لیکلې وو، ”د یهودیانو بادشاه.“ ٢٧-٢٨) هغوی دوه ډاکوان هم د هغه سره په سولی کړی وو، یو یې د هغه بنی او بل یې د هغه گس لاس ته راڅوړند کړې وو. ٢٩) څوک چې په لاره تېرېدل نو هغه پورې یې مسخرې کولې او سرونه به یې خوځول او چغې سورې به یې وهلې، ”اوس خپل ځان ته وگوره، ته به د ځدای دا کور وړانوی او بیا به یې په درېو ورځو کښې جوړوې. ٣٠) به نو بیا خپل ځان بچ کړه، او د دې سولی نه راکوز شه.“ ٣١) دغه شان مشرانو امامانو او د شرعې عالمانو هم په خپلو کښې ورپورې مسخرې کولې، او وئیل یې چې، ”هغه خو نور خلق بچ کول خو خپل ځان نه شی بچ کولې. ٣٢) پرېږدئ چې مسیح، دا د بنی اسرائیلو بادشاه، دې اوس د سولی نه راکوز شی، چې مونږ دا وینو او ایمان پرې راوړو.“ تر دې چې د ده سره په سولی شوو مجرمانو هم ده ته سپکې سپورې وئیلې.

د حضرت عیسیٰ وفات کېدل

٣٣) د غرمې په وخت په ټوله زمکه تیاره راخوره شوه او د تېر ماسپښین تر درېو بجو پورې وه. ٣٤) او درې بجې عیسیٰ په زوره چغې کړې چې، ”ایلی، ایلی، لما شبقنتی؟“ چې ترجمه یې دا ده، ”اے زما ځدایه پاکه، اے زما ځدایه، زه دې ولې

پربنودلم؟“ (۳۵) ڄيڻي ولاڙو خلقو چي دا واورپدل نو وڀي وئيل چي، ”وگوري، دے اوس الياس ته نعرې وهي.“ (۳۶) نو بيا يو کس ورمندہ کره، يو اسفنج يي د سرکي نه پک کرو او د هغه شونډو ته يي د يوڀي چوکي په سر ونيولو چي وڀي څښي او هغه وئيل، ”اوس به وگورو چي الياس راشي او دے راکوز کري.“ (۳۷) بيا عيسيٰ يوه تبهه کريکه وويسته او ساه يي ورکړه. (۳۸) او د خدائي د کور پرده د سر نه تر بېخه پورې په مينځ دوه شوه. (۳۹) او کوم صوبه دار چي هغه ته مخامخ ولاړ وو نو چي هغه وليدل چي هغه څنگه ساه ورکړه نو وڀي وئيل، ”بي شکه چي دا سرے د خدائي پاک زوي وو.“ (۴۰) يو څو ښځي هم هلته موجود وڀي چي د لرې نه يي تماشه کوله. په هغوي کښي مريم مگداليني، د کشر يعقوب چي يوسييس مور مريم چي سلومي وڀي. (۴۱) نو کله چي عيسيٰ په گليل کښي وو نو هم دې ښځو د هغه تابعداري کړي وه او د هغه خدمت يي کړے وو او په دوي کښي نورې ښځي هم وڀي څوک چي د هغه سره يروشلم ته راغلي وڀي.

د حضرت عيسيٰ ښځول

(۴۲) دا هر څه د جمعي په ورځ وشو، يعني د تياري په ورځ، د سبت نه يوه ورځ وړاندې. نو چي ماينام رانزدې شو، (۴۳) د ارمتيه يوسف نومې يو سرے راغلو څوک چي د جرگي يو عزتمند کس وو او هغه په خپله پېر اُميد سره د خدائي پاک د بادشاهي د راتلو په انتظار وو، نو په زړه ورتيا سره پيلاطوس له ورغلو او د عيسيٰ لاش يي ترې وغوښتو. (۴۴) پيلاطوس حېران شو چي هغه مړ شوے هم دے، نو هغه صوبه دار راوغوښتو او تپوس يي ترې وکړو چي، ”هغه مړ دے او که نه؟“ (۴۵) کله چي هغه د صوبه دار نه خبر شو چي هغه مړ دے نو هغه يوسف له اجازت ورکړو چي لاش يي يوسي. (۴۶) بيا يوسف د کتان کپړه په بيعة واخسته او د هغه لاش يي د سولي نه راکوز کړو او کفن يي کړو او په کنستلے شوي قبر کښي يي کښودو. او يو لوي کانے يي د قبر خولي ته راورغړولو. (۴۷) او مريم مگداليني او د يوسييس مور مريم هغه ځاي وليدو په کوم ځاي کښي چي

پي هغه کښنودو.

د حضرت عيسى بيا ژوندی کښل

۱۶ (۱) هر کله چې د سبت ورځ تېره شوه، مريم مگداليني، د يعقوب مور مريم او سلومي خوشبوداره تېل واخستل او نيت يې وکړو چې ورشي او د عيسى په لاش يې واچوي. (۲) او د اتوار په ورځ سحر وختي د نمر راختو نه لږ وروستو هغوى قبر له ورغلي. (۳) په لاره هغوى يو بل ته ووئيل چې، ”مونږ ته به د غار د خولې نه کانيه څوک ورغړوي؟“ (۴) خو چې هغوى په غور سره وکتل نو څه گوري چې کانيه د مخکښې نه رغړېدلې وو اگر چې دغه کانيه ډېر غټ وو. (۵) هغوى چې قبر ته ورننوتلې، نو يو ځوان يې وليدو چې بنى اړخ ته ناست وو او سپينه چوغه يې اچولې وه، او هغوى ارياني درياني شوې. (۶) خو فرېستي هغوى ته وفرمائيل، ”مه یرېرئ، تاسو د عيسى ناصري ليدو له راغلي يئ څوک چې په سولي کړې شوي وو. هغه بيا پورته کړې شوي دي، هغه دلته نشته. وگورئ، دا هغه ځای دي چرته چې پي هغه اېښودې وو. (۷) خو لاړې شي، د هغه مريدانو او پطروس ته دا خبر ورسوي چې هغه ستاسو نه وړاندې گليل ته روان دي، تاسو به هغه هلته ووينئ لکه څنگه چې هغه تاسو ته فرمائيلي وو.“ (۸) نو هغوى بهر ووتلې او د قبر نه په تېښته لاړې ځکه چې هغوى یرې او ډېر هيبت اخستي وې. هغوى هېچا ته هم خبر ونه کړو ځکه چې هغوى یرېدلې.

د حضرت عيسى مريم مگداليني ته څرگندېدل

(۹) کله چې عيسى د اتوار په سحر د مرو نه راژوندې شو نو اول مريم مگداليني ته ښکاره شو د چا نه چې هغه اووه پيريان لري کړي وو. (۱۰) هغه لاره او د هغه مريدانو له ورغله چې ژړا انگولا يې کوله او هغوى ته يې ټوله قيصه بيان کړه. (۱۱) خو چې هغوى دا واورېدل چې هغه بيا ژوندې شوي دي او هغې ليدلې دي نو

باور يې پرې ونه كړو.

د حضرت عيسى خپلو مريدانو ته څرگندېدل

١٢) پس له هغې نه هغه په يو بل شكل په دوو مريدانو راپېښ شو څوك چې بهر پتو ته په لاره روان ؤو. ١٣) هغوى واپس لاړل او نورو مريدانو ته يې ووتل خو هغوى پرې يقين ونه كړو. ١٤) وروستو هغه يوولسو مريدانو ته هغه وخت ښكاره شو چې هغوى روتې ته ناست ؤو، او هغه هغوى په خپلو بې يقينې او سختو زړونو ملامته كړل ځكه چې هغوى د هغه خلقو په وينا يقين نه وو كړې چا چې هغه بيا ژوندې ليدلې وو. ١٥) بيا هغه هغوى ته وفرمائيل، ”ټولې دنيا ته لاړ شئ او زما د زيرى وعظ ټول مخلوق ته وكړئ. ١٦) هر څوك چې پرې ايمان راوړى او بپتسمه واخلى نو هغه به خلاصون بيا مومى، او هر څوك چې پرې ايمان رانه وړى هغه به مجرم شى. ١٧) څوك چې ايمان راوړى دا معجزې به ترېنه څرگنديږي چې زما په نوم به پيريان شړى او په نورو ژبو به خبرې كوى. ١٨) كه هغوى مارانو له لاس وروړي يا زهر وخورى نو هغوى ته به ضرر نه رسي، او په كومو بيمارانو چې هغوى لاس كېږدى، هغوى به روغ شى.“

د حضرت عيسى آسمان ته ختل

١٩) هغوى سره د خبرو كولو نه پس مالك عيسى آسمان ته پورته كړې شو او هغه د خدائ پاك ښى طرف ته كښېناستو. ٢٠) نو بيا هغوى بهر ووتل او هر چرته يې كلام بيانولو، او مالك د هغوى سره كار كولو او د هغه معجزو په وسيله كومې چې هغه ښودلې كلام صحيح ثابتولو.